

1 Tawārīkh

Ādam se Ibrāhīm tak kā Nasabnāmā

¹ Nūh tak Ādam kī aulād Set, Anūs,

² Qīnān, Mahalalel, Yārid,

³ Hanūk, Matūsilah, Lamak,

⁴ aur Nūh thī.

Nūh ke tīn beṭe Sim, Hām aur Yāfat the.

⁵ Yāfat ke beṭe Jumar, Mājūj, Mādī, Yāwān, Tūbal, Masak aur Tirās the.

⁶ Jumar ke beṭe Ashkanāz, Rīfat aur Tujarmā the.

⁷ Yāwān ke beṭe Ilīsā aur Tarsīs the. Kittī aur Rodānī bhī us kī aulād haiñ.

⁸ Hām ke beṭe Kūsh, Mīsr, Fūt aur Kanān the.

⁹ Kūsh ke beṭe Sibā, Hawīlā, Sabtā, Rāmā aur Sabtakā the. Rāmā ke beṭe Sabā aur Dadān the.

¹⁰ Namrūd bhī Kūsh kā beṭā thā. Wuh zamīn par pahlā sūrmā thā.

¹¹ Mīsr zail kī qaumoñ kā bāp thā: Lūdī, Anāmī, Lihābī, Naftūhī,

¹² Fatrūsī, Kaslūhī (jin se Filistī nikle) aur Kaftūrī.

¹³ Kanān kā pahlauṭhā Saidā thā. Kanān in qaumoñ kā bāp bhī thā: Hittī

¹⁴ Yabūsī, Amorī, Jirjāsī,

¹⁵ Hiwwī, Arqī, Sīnī,

¹⁶ Arwādī, Samārī aur Hamātī.

¹⁷ Sim ke beṭe Ailām, Asūr, Arfaksad, Lūd aur Arām the. Arām ke beṭe Ūz, Hūl, Jatar aur Masak the.

18 Arfaksad kā beṭā Silah aur Silah kā beṭā Ibar thā.

19 Ibar ke do beṭe paidā hue. Ek kā nām Falaj yānī Taqsīm thā, kyonki un aiyām meñ duniyā taqsīm huī. Falaj ke bhāī kā nām Yuqtān thā.

20 Yuqtān ke beṭe Almūdād, Salaf, Hasarmāwat, Irākh,

21 Hadūrām, Ūzāl, Diqlā,

22 Ūbāl, Abīmāel, Sabā,

23 Ofir, Hawilā aur Yūbāb the. Yih sab us ke beṭe the.

24 Sim kā yih nasabnāmā hai: Sim, Arfaksad, Silah,

25 Ibar, Falaj, Raū,

26 Sarūj, Nahūr, Tārah

27 aur Abrām yānī Ibrāhīm.

Ibrāhīm kā Nasabnāmā

28 Ibrāhīm ke beṭe Is'hāq aur Ismāīl the.

29 Un kī darj-e-zail aulād thī:

Ismāīl kā pahlauṭhā Nabāyot thā. Us ke bāqī beṭe Qīdār, Adbiyel, Mibsām,

30 Mishmā, Dūmā, Massā, Hadad, Taimā,

31 Yatūr, Nafīs aur Qīdmā the. Sab Ismāīl ke hāñ paidā hue.

32 Ibrāhīm kī dāshtā Qatūrā ke beṭe Zimrān, Yuqsān, Midān, Midiyān, Isbāq aur Sūkh the. Yuqsān ke do beṭe Sabā aur Dadān paidā hue

33 jabki Midiyān ke beṭe Aifā, Ifar, Hanūk, Abīdā aur Ilda'ā the. Sab Qatūrā kī aulād the.

34 Ibrāhīm ke beṭe Is'hāq ke do beṭe paidā hue, Esau aur Isrāīl.

35 Esau ke beṭe Ilīfaz, Raūel, Yaūs, Yālām aur Qorah the.

³⁶ Ilifaz ke beṭe Temān, Omar, Safī, Jātām, Qanaz aur Amālīq the. Amālīq kī mān Timnā thī.

³⁷ Raūel ke beṭe Nahat, Zārah, Sammā aur Mizzā the.

Saīr Yānī Adom kā Nasabnāmā

³⁸ Saīr ke beṭe Lotān, Sobal, Sibaon, Anā, Dīson, Esar aur Dīsān the.

³⁹ Lotān ke do beṭe Horī aur Homām the. (Timnā Lotān kī bahan thī.)

⁴⁰ Sobal ke beṭe Alyān, Mānahat, Aibāl, Safī aur Onām the. Sibaon ke beṭe Aiyāh aur Anā the.

⁴¹ Anā ke ek beṭā Dīson paidā huā. Dīson ke chār beṭe Hamrān, Ishbān, Yitrān aur Kirān the.

⁴² Esar ke tīn beṭe Bilhān, Zāwān aur Aqān the. Dīsān ke do beṭe Ūz aur Arān the.

Adom ke Bādshāh

⁴³ Is se pahle kī Isrāīliyon kī koī bādshāh thā zail ke bādshāh yake bād dīgare Mulk-e-Adom meñ hukūmat karte the: Bālā bin Baor jo Dinhabā Shahr kā thā.

⁴⁴ Us kī maut par Yūbāb bin Zārah jo Busrā Shahr kā thā.

⁴⁵ Us kī maut par Hushām jo Temāniyon ke mulk kā thā.

⁴⁶ Us kī maut par Hadad bin Bidad jis ne Mulk-e-Moāb meñ Midiyāniyon ko shikast dī. Wuh Awīt Shahr kā thā.

⁴⁷ Us kī maut par Samlā jo Masriqā Shahr kā thā.

⁴⁸ Us kī maut par Sāūl jo Dariyā-e-Furāt par Rahobot Shahr kā thā.

⁴⁹ Us kī maut par Bāl-hanān bin Akbor.

⁵⁰ Us kī maut par Hadad jo Fāū Shahr kā thā. (Bīwī kā nām Mahetabel bint Matrid bint Mezāhāb thā.)

⁵¹ Phir Hadad mar gayā.

Adomī qabīloṅ ke sardār Timnā, Alyā, Yatet,

⁵² Uhlībāmā, Ailā, Fīnon,

⁵³ Qanaz, Temān, Mibsār,

⁵⁴ Majdiyel aur Irām the. Yihī Adom ke sardār the.

2

Yāqūb Yānī Isrāīl ke Beṭe

¹ Isrāīl ke bārah beṭe Rūbin, Shamāūn, Lāwī, Yahūdāh, Ishkār, Zabūlūn,

² Dān, Yūsuf, Binyamīn, Naftālī, Jad aur Āshar the.

Yahūdāh kā Nasabnāmā

³ Yahūdāh kī shādī Kanānī aurat se huī jo Sua kī beṭī thī. Un ke tīn beṭe Er, Onān aur Selā paidā hue. Yahūdāh kā pahlauṭhā Er Rab ke nazdīk sharīr thā, is lie us ne use marne diyā.

⁴ Yahūdāh ke mazīd do beṭe us kī bahū Tamr se paidā hue. Un ke nām Fāras aur Zārah the. Yoṅ Yahūdāh ke kul pānch beṭe the.

⁵ Fāras ke do beṭe Hasron aur Hamūl the.

⁶ Zārah ke pānch beṭe Zimrī, Aitān, Haimān, Kalkūl aur Dārā the.

⁷ Karmī bin Zimrī kā beṭā wuhī Akar yānī Akan thā jis ne us lūṭe hue māl meṅ se kuchh liyā jo Rab ke lie maḥsūs thā.

⁸ Aitān ke beṭe kā nām Azariyāh thā.

⁹ Hasron ke tīn beṭe Yarahmiyel, Rām aur Kalūbī yānī Kālib the.

Rām kī Aulād

¹⁰ Rām ke hān Ammīnadāb aur Ammīnadāb ke hān Yahūdāh ke qabile kā sardār Nahson paidā huā.

¹¹ Nahson Salmon kā aur Salmon Boaz kā bāp thā.

¹² Boaz Obed kā aur Obed Yassī kā bāp thā.

¹³ Baṛe se le kar chhoṭe tak Yassī ke beṭe Iliyāb, Abīnadāb, Simā,

¹⁴ Nataniyel, Raddī,

¹⁵ Ozam aur Dāūd the. Kul sāt bhāī the.

¹⁶ Un kī do bahneñ Zarūyāh aur Abījel thīñ. Zarūyāh ke tīn beṭe Abīshai, Yoāb aur Asāhel the.

¹⁷ Abījel ke ek beṭā Amāsā paidā huā. Bāp Yatar Ismāīlī thā.

Kālib kī Aulād

¹⁸ Kālib bin Hasron kī bīwī Azūbā ke hān beṭī banām Yariot paidā huī. Yariot ke beṭe Yashar, Sobāb aur Ardūn the.

¹⁹ Azūbā ke wafāt pāne par Kālib ne Ifrāt se shādī kī. Un ke beṭā Hūr paidā huā.

²⁰ Hūr Ūrī kā aur Ūrī Bazliyel kā bāp thā.

²¹ 60 sāl kī umr meñ Kālib ke bāp Hasron ne dubārā shādī kī. Bīwī Jiliyād ke bāp Makīr kī beṭī thī. Is rishte se beṭā Sajūb paidā huā.

²²⁻²³ Sajūb kā beṭā wuh Yāir thā jis kī Jiliyād ke ilāḡe meñ 23 bastiyāñ banām ‘Yāir kī Bastiyāñ’ thīñ. Lekin bād meñ Jasūr aur Shām ke faujiyon ne un par qabzā kar liyā. Us waqt unheñ Qanāt bhī gird-o-nawāh ke ilāḡe samet hāsīl huā. Un dinon meñ kul 60 ābādiyāñ un ke hāth meñ ā gaīñ. In ke tamām bāshinde Jiliyād ke bāp Makīr kī aulād the.

24 Hasron jis kī bīwī Abiyāh thī faut huā to Kālib aur Ifrātā ke hān beṭā Ashhūr paidā huā. Bād meñ Ashhūr Taqua Shahr kā bānī ban gayā.

Yarahmiyel kī Aulād

25 Hasron ke pahlauṭhe Yarahmiyel ke beṭe baṛe se le kar chhoṭe tak Rām, Būnā, Oran, Ozam aur Aḳhiyāh the.

26 Yarahmiyel kī dūsri bīwī Atārā kā ek beṭā Onām thā.

27 Yarahmiyel ke pahlauṭhe Rām ke beṭe Māz, Yamīn aur Eqar the.

28 Onām ke do beṭe Sammī aur Yadā the. Sammī ke do beṭe Nadab aur Abīsūr the.

29 Abīsūr kī bīwī Abīḳhail ke do beṭe Aḳhbān aur Molid paidā hue.

30 Nadab ke do beṭe Silad aur Affāym the. Silad beaulād mar gayā,

31 lekin Affāym ke hān beṭā Yisāi paidā huā. Yisāi Sīsān kā aur Sīsān Aḳhlī kā bāp thā.

32 Sammī ke bhāi Yadā ke do beṭe Yatar aur Yūnatan the. Yatar beaulād mar gayā,

33 lekin Yūnatan ke do beṭe Falat aur Zāzā paidā hue. Sab Yarahmiyel kī aulād the.

34-35 Sīsān ke beṭe nahīn the balki beṭiyān. Ek beṭī kī shādī us ne apne Misri ḡhulām Yarḳhā se karwāi. Un ke beṭā Attī paidā huā.

36 Attī ke hān Nātan paidā huā aur Nātan ke Zabad,

37 Zabad ke Iflāl, Iflāl ke Obed,

38 Obed ke Yāhū, Yāhū ke Azariyāh,

39 Azariyāh ke Ḳhalis, Ḳhalis ke Iliyāsā,

40 Iliyāsā ke Sismī, Sismī ke Sallūm,

⁴¹ Sallūm ke Yaḡamiyāh aur Yaḡamiyāh ke Ilīsamā.

Kālib kī Aulād kā Ek aur Nasabnāmā

⁴² Zail meñ Yarahmiyel ke bhāi Kālib kī aulād hai: Us kā pahlauṭhā Mesā Zif kā bāp thā aur dūsrā beṭā Maresā Habrūn kā bāp.

⁴³ Habrūn ke chār beṭe Qorah, Taffuah, Raḡam aur Samā the.

⁴⁴ Samā ke beṭe Raḡham ke hāñ Yurḡiyām paidā huā. Raḡam Sammī kā bāp thā,

⁴⁵ Sammī Maūn kā aur Maūn Bait-sūr kā.

⁴⁶ Kālib kī dāshtā Aifā ke beṭe Hārān, Mauzā aur Jāziz paidā hue. Hārān ke beṭe kā nām Jāziz thā.

⁴⁷ Yahdī ke beṭe Rajam, Yūtām, Jesān, Falat, Aifā aur Shāf the.

⁴⁸ Kālib kī dūsrī dāshtā Mākā ke beṭe Shibar, Tirhanā,

⁴⁹ Shāf (Madmannā kā bāp) aur Siwā (Makbenā aur Jibiyā kā bāp) paidā hue. Kālib kī ek beṭī bhī thī jis kā nām Aksā thā.

⁵⁰ Sab Kālib kī aulād the.

Ifrātā ke pahlauṭhe Hūr ke beṭe Qiriyat-yārīm kā bāp Sobal,

⁵¹ Bait-laham kā bāp Salmā aur Bait-jādir kā bāp Ḳhārif the.

⁵² Qiriyat-yārīm ke bāp Sobal se yih gharāne nikle: Harāī, Mānahat kā ādhā hissā

⁵³ aur Qiriyat-yārīm ke ḡhāndān Uttarī, Fūtī, Sumātī aur Misrāī. In se Sur'ātī aur Istālī nikle haiñ.

⁵⁴ Salmā se zail ke gharāne nikle: Bait-laham ke bāshinde, Natūfātī, Atarāt-bait-yoāb, Mānahat kā ādhā hissā, Sur'ī

⁵⁵ aur Yābīz meñ ābād munshiyon ke k̄hāndān Tir'ātī, Sim'ātī aur Sūkātī. Yih sab Qīnī the jo Raikābiyon ke bāp Hammat se nikle the.

3

Dāūd Bādshāh kī Aulād

¹ Habrūn meñ Dāūd Bādshāh ke darj-e-zail beṭe paidā hue:

Pahlauṭhā Amnon thā jis kī mān Aḳhīnūsam Yazraelī thī. Dūsra Dānyāl thā jis kī mān Abījel Karmilī thī.

² Tisrā Abīsalūm thā. Us kī mān Mākā thī jo Jasūr ke bādshāh Talmī kī beṭī thī. Chauthā Adūniyāh thā jis kī mān Hajjīt thī.

³ Pānchwān Safatiyāh thā jis kī mān Abītāl thī. Chhaṭā Itriyām thā jis kī mān Ijlā thī.

⁴ Dāūd ke yih chhih beṭe un sārhe sāt sālon ke daurān paidā hue jab Habrūn us kā dārul-hukūmat thā.

Is ke bād wuh Yarūshalam meñ muntaqil huā aur wahān mazīd 33 sāl hukūmat kartā rahā.

⁵ Us daurān us kī bīwī Bat-sabā bint Ammiyel ke chār beṭe Simā, Sobāb, Nātan aur Sulemān paidā hue.

⁶ Mazīd beṭe bhī paidā hue, Ibhār, Ilīsua, Ilīfalat,

⁷ Naujā, Nafaj, Yafīa,

⁸ Ilisamā, Ilyadā aur Ilīfalat. Kul nau beṭe the.

⁹ Tamr un kī bahan thī. In ke alāwā Dāūd kī dāshtāon ke beṭe bhī the.

¹⁰ Sulemān ke hān Rahubiyām paidā huā, Rahubiyām ke Abiyāh, Abiyāh ke Āsā, Āsā ke Yahūsafat,

11 Yahūsafat ke Yahūrām, Yahūrām ke Aḳhaziyāh, Aḳhaziyāh ke Yuās,

12 Yuās ke Amasiyāh, Amasiyāh ke Azariyāh yānī Uzziyāh, Uzziyāh ke Yūtām,

13 Yūtām ke Āḳhaz, Āḳhaz ke Hizqiyāh, Hizqiyāh ke Manassī,

14 Manassī ke Amūn aur Amūn ke Yūsiyāh.

15 Yūsiyāh ke chār beṭe bare se le kar chhoṭe tak Yūhanān, Yahūyaqīm, Sidqiyāh aur Sallūm the.

16 Yahūyaqīm Yahūyākīn * kā aur Yahūyākīn Sidqiyāh kā bāp thā.

17 Yahūyākīn † ko Bābal meñ jilāwatan kar diyā gayā. Us ke sāt beṭe Siyāltiyel,

18 Malkirām, Fidāyāh, Shenāzzar, Yaqamiyāh, Hūsamā aur Nadabiyāh the.

19 Fidāyāh ke do beṭe Zarubbābal aur Simāi the.

Zarubbābal ke do beṭe Masullām aur Hananiyāh the. Ek beṭī banām Salūmīt bhī paidā huī.

20 Bāqī pānch beṭon ke nām Hasūbā, Ohal, Barakiyāh, Hasdiyāh aur Yūsab-hasad the.

21 Hananiyāh ke do beṭe Falatiyāh aur Yasāyāh the. Yasāyāh Rifāyāh kā bāp thā, Rifāyāh Arnān kā, Arnān Abadiyāh kā aur Abadiyāh Sakaniyāh kā.

22 Sakaniyāh ke beṭe kā nām Samāyāh thā. Samāyāh ke chhih beṭe Hattūsh, Ijāl, Barīh, Na'ariyāh aur Sāfat the.

* **3:16** Ibrānī meñ Yahūyākīn kā mutarādif Yakūniyāh mustāmal hai. † **3:17** Ibrānī meñ Yahūyākīn kā mutarādif Yakūniyāh mustāmal hai.

²³ Na'ariyāh ke tīn beṭe Iliyuainī, Hizqiyāh aur Azrīqām paidā hue.

²⁴ Iliyuainī ke sāt beṭe Hūdāwiyāh, Iliyāsib, Filāyāh, Aqqūb, Yūhanān, Dilāyāh aur Anānī the.

4

Yahūdāh kī Aulād

¹ Fāras, Hasron, Karmī, Hūr aur Sobal Yahūdāh kī aulād the.

² Riyāyāh bin Sobal ke hān Yahat, Yahat ke Aḵhūmī aur Aḵhūmī ke Lāhad paidā huā. Yih Sur'ātī ḵhāndānoñ ke bāpdādā the.

³ Aitām ke tīn beṭe Yazrael, Ismā aur Idbās the. Un kī bahan kā nām Hazlilfonī thā.

⁴ Ifrātā kā pahlauṭhā Hūr Bait-laham kā bāp thā. Us ke do beṭe Jadūr kā bāp Fanuel aur Hūsā kā bāp Azar the.

⁵ Taqua ke bāp Ashhūr kī do bīwiyān Hilāh aur Nārā thīn.

⁶ Nārā ke beṭe Aḵhūzzām, Hifar, Temnī aur Haḵhastarī the.

⁷ Hilāh ke beṭe Zarat, Suhar aur Itnān the.

⁸ Kūz ke beṭe Anūb aur Hazzobībā the. Us se Aḵharkhail bin Harūm ke ḵhāndān bhī nikle.

⁹ Yābīz kī apne bhāiyon kī nisbat zyādā izzat thī. Us kī mān ne us kā nām Yābīz yānī 'Wuh Taklīf Detā Hai' rakhā, kyonki us ne kahā, "Paidā hote waqt mujhe baṛī taklīf huī."

¹⁰ Yābīz ne buland āwāz se Isrāīl ke Ḵhudā se iltamās kī, "Kāsh tū mujhe barkat de kar merā ilāqā wasī kar de. Terā hāth mere sāth ho, aur mujhe nuqsān se bachā tāki mujhe taklīf na pahuñche." Aur Allāh ne us kī sunī.

11 Sūkhā ke bhāī Kalūb Mahīr kā aur Mahīr Istūn kā bāp thā.

12 Istūn ke beṭe Bait-rafā, Fāsah aur Taḥinnā the.

Taḥinnā Nāhas Shahr kā bāp thā jis kī aulād Raikā meñ ābād hai.

13 Qanaz ke beṭe Ġhutniyel aur Sirāyāh the. Ġhutniyel ke beṭoñ ke nām Hatat aur Maūnātī the.

14 Maūnātī Ufrā kā bāp thā.

Sirāyāh Yoāb kā bāp thā jo ‘Wādī-e-Kārīgar’ kā bānī thā. Ābādī kā yih nām is lie paṛ gayā ki us ke bāshinde kārīgar the.

15 Kālib bin Yafunnā ke beṭe Īrū, Ailā aur Nām the. Ailā kā beṭa Qanaz thā.

16 Yahallalel ke chār beṭe Zif, Zifā, Tīriyāh aur Asarel the.

17-18 Azrā ke chār beṭe Yatar, Marad, Ifar aur Yalūn the. Marad kī shādī Misrī bādshāh Firaun kī beṭī Bitiyāh se huī. Us ke tīn bachche Mariyam, Sammī aur Isbāh paidā hue. Isbāh Istimua kā bāp thā. Mard kī dūsrī bīwī Yahūdāh kī thī, aur us ke tīn beṭe Jadūr kā bāp Yarad, Sokā kā bāp Hibar aur Zanūh kā bāp Yaqūtiyel the.

19 Hūdiyāh kī bīwī Naham kī bahan thī. Us kā ek beṭa Qailā Jarmī kā bāp aur dūsrā Istimua Mākātī thā.

20 Sīmūn ke beṭe Amnon, Rinnā, Bin-hanān aur Tīlon the. Yisāi ke beṭe Zohit aur Bin-zohit the.

21 Selā bin Yahūdāh kī darj-e-zail aulād thī: Lekā kā bāp Er, Maresā kā bāp Lādā, Bait-ashbīa meñ ābād bārik katān kā kām karne wāloñ ke ḡhāndān,

²² Yoqīm, Kozībā ke bāshinde, aur Yuās aur Sārāf jo qadīm riwāyat ke mutābiq Moāb par hukmrānī karte the lekin bād meñ Bait-laham wāpas āe.

²³ Wuh Natāim aur Jadīrā meñ rah kar kumhār aur bādshāh ke mulāzim the.

Shamāūn kī Aulād

²⁴ Shamāūn ke beṭe Yamuel, Yamīn, Yarīb, Zārah aur Sāūl the.

²⁵ Sāūl ke hān Sallūm paidā huā, Sallūm ke Mibsām, Mibsām ke Mishmā,

²⁶ Mishmā ke Hammuel, Hammuel ke Zakkūr aur Zakkūr ke Simāi.

²⁷ Simāi ke 16 beṭe aur chhih beṭiyān thīn, lekin us ke bhāiyōn ke kam bachche paidā hue. Natīje meñ Shamāūn kā qabīlā Yahūdāh ke qabīle kī nisbat chhoṭā rahā.

²⁸ Zail ke shahr un ke gird-o-nawāh kī ābādiyōn samet Shamāūn kā qabāyli ilāqā thā: Bair-sabā, Molādā, Hasār-suāl,

²⁹ Bilhāh, Azam, Tolad,

³⁰ Batuel, Hurmā, Siqlāj,

³¹ Bait-markabot, Hasār-sūsīm, Bait-birī aur Shāraim. Dāūd kī hukūmat tak yih qabīlā in jaghoñ meñ ābād thā,

³² nīz Aitām, Ain, Rimmon, Tokan aur Asan meñ bhī.

³³ In pānch ābādiyōn ke gird-o-nawāh ke dehāt bhī Bāl tak shāmil the. Har maqām ke apne apne tahrīrī nasabnāme the.

³⁴ Shamāūn ke khāndānoñ ke darj-e-zail sarparast the: Misobāb, Yamlik, Yūshā bin Amasiyāh,

³⁵ Yoel, Yāhū bin Yūsibiyāh bin Sirāyāh bin Asiyel,

³⁶ Iliyuainī, Yāqūbā, Yashūḡhāyā, Asāyāh, Adiyel, Yasīmiyel, Bināyāh,

³⁷ Zizā bin Shifāi bin Allon bin Yadāyāh bin Simrī bin Samāyāh.

³⁸ Darj-e-bālā ādmī apne ḡhāndānoñ ke sarparast the. Un ke ḡhāndān bahut baḡh gae.

³⁹ Is lie wuh apne rewaḡoñ ko charāne kī jagheñ dhūñḡte dhūñḡte wādī ke mashriḡ meñ Jadūr tak phail gae.

⁴⁰ Wahāñ unheñ achchhī aur shādāb charāḡāheñ mil gain. Ilāḡā khulā, pursukūn aur āramdeh bhī thā. Pahle Hām kī kuchh aulād wahāñ ābād thī,

⁴¹ lekin Hizḡiyāh Bādshāh ke aiyām meñ Shamāūn ke mazkūrā sarparastoñ ne wahāñ ke rahne wāle Hāmiyoñ aur Maūniyoñ par hamlā kiyā aur un ke tambuoñ ko tabāh karke sab ko mār diyā. Ek bhī na bachā. Phir wuh ḡhud wahāñ ābād hue. Ab un ke rewaḡoñ ke lie kāfi charāḡāheñ thīñ. Āj tak wuh isi ilāḡe meñ rahte haiñ.

⁴² Ek din Shamāūn ke 500 ādmī Yisāi ke chār beḡoñ Falatiyāh, Na'ariyāh, Rifāyāh aur Uzziyel kī rāhnumāi meñ Saīr ke pahāḡi ilāḡe meñ ghus gae.

⁴³ Wahāñ unhoñ ne un Amāliḡiyoñ ko halāk kar diyā jinhoñ ne bach kar wahāñ panāh lī thī. Phir wuh ḡhud wahāñ rahne lage. Āj tak wuh wahīñ ābād haiñ.

Rūbin kī Aulād

¹ Isrāil kā pahlauṭhā Rūbin thā. Lekin chūnki us ne apne bāp kī dāshtā se hambistar hone se bāp kī behurmatī kī thī is lie pahlauṭhe kā maurūsī haq us ke bhāi Yūsuf ke beṭoñ ko diyā gayā. Isī wajah se nasabnāme meñ Rūbin ko pahlauṭhe kī haisiyat se bayān nahīn kiyā gayā.

² Yahūdāh dīgar bhāiyōñ kī nisbat zyādā tāqatwar thā, aur us se qaum kā bādshāh niklā. To bhī Yūsuf ko pahlauṭhe kā maurūsī haq hāsil thā.

³ Isrāil ke pahlauṭhe Rūbin ke chār beṭe Hanūk, Fallū, Hasron aur Karmī the.

⁴ Yoel ke hāñ Samāyāh paidā huā, Samāyāh ke Jūj, Jūj ke Simāi,

⁵ Simāi ke Mīkāh, Mīkāh ke Riyāyāh, Riyāyāh ke Bāl aur

⁶ Bāl ke Baīrā. Baīrā ko Asūr ke bādshāh Tiglat-pilesar ne jilāwatan kar diyā. Baīrā Rūbin ke qabīle kā sarparast thā.

⁷ Un ke nasabnāme meñ us ke bhāi un ke ḳhāndānoñ ke mutābiq darj kie gae haiñ, sar-e-fahrist Ya'iyel, phir Zakariyāh

⁸ aur Bālā bin Azaz bin Samā bin Yoel.

Rūbin kā qabīlā Aroīr se le kar Nabū aur Bāl-maūn tak ke ilāqe meñ ābād huā.

⁹ Mashriq kī taraf wuh us registān ke kināre tak phail gae jo Dariyā-e-Furāt se shurū hotā hai. Kyonki Jiliyād meñ un ke rewaṛoñ kī tādād bahut baḥ gaī thī.

¹⁰ Sāul ke aiyām meñ unhoñ ne Hājiriyōñ se laḥ kar unheñ halāk kar diyā aur ḳhud un kī ābādiyōñ meñ rahne lage. Yoñ Jiliyād

ke mashriq kā pūrā ilāqā Rūbin ke qabile kī milkiyat meñ ā gayā.

Jad kī Aulād

¹¹ Jad kā qabilā Rūbin ke qabile ke paṛosī mulk Basan meñ Salkā tak ābād thā.

¹² Us kā sarbarāh Yoel thā, phir Sāfam, Yānī aur Sāfat. Wuh sab Basan meñ ābād the.

¹³ Un ke bhāi un ke ḡhāndānoñ samet Mikāel, Masullām, Sabā, Yūrī, Yākān, Zīa aur Ibar the.

¹⁴ Yih sāt admī Abīḡhail bin Hūrī bin Yārūh bin Jiliyād bin Mikāel bin Yasīsī bin Yahdū bin Būz ke beṭe the.

¹⁵ Aḡhī bin Abdiyel bin Jūnī in ḡhāndānoñ kā sarparast thā.

¹⁶ Jad kā qabilā Jiliyād aur Basan ke ilāqoñ kī ābādiyoñ meñ ābād thā. Shārūn se le kar sarhad tak kī pūrī charāḡāheñ bhī un ke qabze meñ thīn.

¹⁷ Yih tamām ḡhāndān Yahūdāh ke bādshāh Yūtām aur Isrāīl ke bādshāh Yarubiyām ke zamāne meñ nasabnāme meñ darj kie gae.

Dariyā-e-Yardan ke Mashriq meñ Qabiloñ kī Jang

¹⁸ Rūbin, Jad aur Manassī ke ādhe qabile ke 44,760 faujī the. Sab laṛne ke qābil aur tajrabākār admī the, aise log jo tīr chālā sakte aur ḡhāl aur talwār se lais the.

¹⁹ Unhoñ ne Hājiriyōñ, Yatūr, Nafīs aur Nodab se jang kī.

²⁰ Laṛte waḡt unhoñ ne Allāh se madad ke lie fariyād kī, to us ne un kī sun kar Hājiriyōñ ko un ke ittahādiyoñ samet un ke hawāle kar diyā.

²¹ Unhoñ ne un se bahut kuchh lūṭ liyā: 50,000 ūñṭ, 2,50,000 bheṛ-bakriyāñ aur 2,000 gadhe. Sāth sāth unhoñ ne 1,00,000 logoñ ko qaid bhī kar liyā.

²² Maidān-e-jaṅg meñ beshumār dushman māre gae. Kyonki jaṅg Allāh kī thī. Jab tak Isrāīliyon ko Asūr meñ jilāwatan na kar diyā gayā wuh is ilāqe meñ ābād rahe.

Manassī kā Ādhā Qabilā

²³ Manassī kā ādhā qabilā bahut baṛā thā. Us ke log Basan se le kar Bāl-harmūn aur Sanīr yānī Harmūn ke pahārī silsile tak phail gae.

²⁴ Un ke ḡhāndānī sarparast Ifar, Yisai, Iliyel, Azriyel, Yarmiyāh, Hūdāwiyāh aur Yahdiyel the. Sab māhir faujī, mashhūr ādmī aur ḡhāndānī sarbarāh the.

Mashriqī Qabiloñ kī Jilāwatani

²⁵ Lekin yih mashriqī qabile apne bāpdādā ke Ḳhudā se bewafā ho gae. Wuh zinā karke mulk ke un aqwām ke dewatāoñ ke pīchhe lag gae jin ko Allāh ne un ke āge se miṭā diyā thā.

²⁶ Yih dekh kar Isrāīl ke Ḳhudā ne Asūr ke bādshāh Tiglat-pilesar ko un ke ḡhilāf barpā kiyā jis ne Rūbin, Jad aur Manassī ke ādhe qabile ko jilāwatan kar diyā. Wuh unheñ Ḳhalah, Dariyā-e-Ḳhābūr, Hārā aur Dariyā-e-Jauzān ko le gayā jahāñ wuh āj tak ābād haiñ.

6

Imām-e-Āzam kī Nasl (Lāwī kā Qabilā)

¹ Lāwī ke beṭe Jairson, Qihāt aur Mirārī the.

² Qihāt ke beṭe Amrām, Izhār, Habrūn aur Uzziyel the.

³ Amrām ke beṭe Hārūn aur Mūsā the. Beṭi kā nām Mariyam thā. Hārūn ke beṭe Nadab, Abīhū, Iliyazar aur Itamar the.

⁴ Iliyazar ke hān Fīnhās paidā huā, Fīnhās ke Abīsua,

⁵ Abīsua ke Buqqī, Buqqī ke Uzzī,

⁶ Uzzī ke Zarakhiyāh, Zarakhiyāh ke Mirāyot,

⁷ Mirāyot ke Amariyāh, Amariyāh ke Aḳhītūb,

⁸ Aḳhītūb ke Sadoq, Sadoq ke Aḳhīmāz,

⁹ Aḳhīmāz ke Azariyāh, Azariyāh ke Yūhanān

¹⁰ aur Yūhanān ke Azariyāh. Yihī Azariyāh Rab ke us ghar kā pahlā imām-e-āzam thā jo Sulemān ne Yarūshalam meñ banwāyā thā.

¹¹ Us ke hān Amariyāh paidā huā, Amariyāh ke Aḳhītūb,

¹² Aḳhītūb ke Sadoq, Sadoq ke Sallūm,

¹³ Sallūm ke Ḳhilqiyāh, Ḳhilqiyāh ke Azariyāh,

¹⁴ Azariyāh ke Sirāyāh aur Sirāyāh ke Yahūsadaq.

¹⁵ Jab Rab ne Nabūkadnazzar ke hāth se Yarūshalam aur pūre Yahūdāh ke bāshindoñ ko jilāwatan kar diyā to Yahūsadaq bhī un meñ shāmil thā.

Lāwī kī Aulād

¹⁶ Lāwī ke tīn beṭe Jairsom, Qihāt aur Mirārī the.

¹⁷ Jairsom ke do beṭe Libnī aur Simāi the.

¹⁸ Qihāt ke chār beṭe Amrām, Izhār, Habrūn aur Uzziyel the.

¹⁹ Mirārī ke do beṭe Mahlī aur Mūshī the.

Zail meñ Lāwī ke ƙhāndānoñ kī fahrist un ke bāniyoñ ke mutābiq darj hai.

²⁰ Jairsom ke hāñ Libnī paidā huā, Libnī ke Yahat, Yahat ke Zimmā,

²¹ Zimmā ke Yuāƙh, Yuāƙh ke Iddū, Iddū ke Zārah aur Zārah ke Yatrī.

²² Qihāt ke hāñ Ammīnadāb paidā huā, Ammīnadāb ke Qorah, Qorah ke Assīr,

²³ Assīr ke Ilqānā, Ilqānā ke Abiyāsaf, Abiyāsaf ke Assīr,

²⁴ Assīr ke Tahat, Tahat ke Ūriyel, Ūriyel ke Uzziyāh aur Uzziyāh ke Sāul.

²⁵ Ilqānā ke beṭe Amāsī, Aƙhīmot

²⁶ aur Ilqānā the. Ilqānā ke hāñ Zūfi paidā huā, Zūfi ke Nahat,

²⁷ Nahat ke Iliyāb, Iliyāb ke Yarohām, Yarohām ke Ilqānā aur Ilqānā ke Samuel.

²⁸ Samuel kā pahlā beṭā Yoel aur dūsra Abiyāh thā.

²⁹ Mirārī ke hāñ Mahlī paidā huā, Mahlī ke Libnī, Libnī ke Simāī, Simāī ke Uzzā,

³⁰ Uzzā ke Simā, Simā ke Hajjiyāh aur Hajjiyāh ke Asāyāh.

Lāwī kī Zimmedāriyāñ

³¹ Jab ahd kā sandūq Yarūshalam meñ lāyā gayā tāki āindā wahāñ rahe to Dāūd Bādshāh ne kuchh Lāwiyoñ ko Rab ke ghar meñ gīt gāne kī zimmedārī dī.

³² Is se pahle ki Sulemān ne Rab kā ghar banwāyā yih log apnī ƙhidmat mulāqāt ke ƙhaimē ke sāmne saranjām dete the. Wuh sab kuchh muqarrarā hidāyāt ke mutābiq adā karte the.

³³ Zail meñ un ke nām un ke beṭoñ ke nāmon samet darj haiñ.

Qihāt ke khāndān kā Haimān pahlā gulūkār thā. Us kā pūrā nām yih thā: Haimān bin Yoel bin Samuel

³⁴ bin Ilqānā bin Yarohām bin Iliyel bin Tūkh

³⁵ bin Sūf bin Ilqānā bin Mahat bin Amāsī

³⁶ bin Ilqānā bin Yoel bin Azariyāh bin Safaniyāh

³⁷ bin Tahat bin Assīr bin Abiyāsaf bin Qorah

³⁸ bin Izhār bin Qihāt bin Lāwī bin Isrāīl.

³⁹ Haimān ke dahne hāth Āsaf kharā hotā thā. Us kā pūrā nām yih thā: Āsaf bin Barakiyāh bin Simā

⁴⁰ bin Mikāel bin Bāsiyāh bin Malkiyāh

⁴¹ bin Atnī bin Zārah bin Adāyāh

⁴² bin Aitān bin Zimmā bin Simāī

⁴³ bin Yahat bin Jairsom bin Lāwī.

⁴⁴ Haimān ke bāeñ hāth Aitān kharā hotā thā. Wuh Mirārī ke khāndān kā fard thā. Us kā pūrā nām yih thā: Aitān bin Qīsī bin Abdī bin Mallūk

⁴⁵ bin Hasbiyāh bin Amasiyāh bin Khilqiyāh

⁴⁶ bin Amsī bin Bānī bin Samar

⁴⁷ bin Mahlī bin Mūshī bin Mirārī bin Lāwī.

⁴⁸ Dūsre Lāwiyōñ ko Allāh kī sukūnatgāh meñ bāqimāndā zimmedāriyāñ dī gai thīñ.

⁴⁹ Lekin sirf Hārūn aur us kī aulād bhasm hone wālī qurbāniyāñ pesh karte aur baḥhūr kī qurbāngāh par baḥhūr jalāte the. Wuhī Muqad-dastarīn Kamre meñ har khidmat saranjām dete the. Isrāīl kā kaffārā denā unhīñ kī zimmedārī thī. Wuh sab kuchh ain un hidāyāt ke mutābiq adā karte the jo Allāh ke khādīm Mūsā ne unheñ dī thīñ.

50 Hārūn ke hān Iliyazar paidā huā, Iliyazar ke Fīnhās, Fīnhās ke Abīsua,

51 Abīsua ke Buqqī, Buqqī ke Uzzī, Uzzī ke Zarakhiyāh,

52 Zarakhiyāh ke Mirāyot, Mirāyot ke Amariyāh, Amariyāh ke Aḳhītūb,

53 Aḳhītūb ke Sadoq, Sadoq ke Aḳhīmāz.

Lāwiyon kī Ābādiyān

54 Zail meñ wuh ābādiyān aur charāgāheñ darj haiñ jo Lāwiyon ko qurā ḍāl kar dī gaiñ.

Qurā ḍālte waqt pahle Hārūn ke beṭe Qihāt kī aulād ko jagheñ mil gaiñ.

55 Use Yahūdāh ke qabīle se Habrūn Shahr us kī charāgāhoñ samet mil gayā.

56 Lekin gird-o-nawāh ke khet aur dehāt Kālib bin Yafunnā ko die gae.

57 Habrūn un shahron meñ shāmil thā jin meñ har wuh panāh le saktā thā jis ke hāthoñ ḡhairirādī taur par koī halāk huā ho. Habrūn ke alāwā Hārūn kī aulād ko zail ke maqām un kī charāgāhoñ samet die gae: Libnā, Yattīr, Istimua,

58 Haulūn, Dabīr,

59 Asan, aur Bait-shams.

60 Binyamīn ke qabīle se unheñ Jibaūn, Jibā, Alamat aur Anatot un kī charāgāhoñ samet die gae. Is tarah Hārūn ke ḡhāndān ko 13 shahr mil gae.

61 Qihāt ke bāqī ḡhāndānoñ ko Manassī ke maḡhribī hisse ke das shahr mil gae.

62 Jairsom kī aulād ko Ishkār, Āshar, Naftālī aur Manassī ke qabīloñ ke 13 shahr die gae. Yih

Manassī kā wuh ilāqā thā jo Dariyā-e-Yardan ke mashriq meñ Mulq-e-Basan meñ thā.

⁶³ Mirārī kī aulād ko Rūbin, Jad aur Zabūlūn ke qabīloñ ke 12 shahr mil gae.

⁶⁴⁻⁶⁵ Yoñ Isrāīliyoñ ne qurā dāl kar Lāwīyoñ ko mazkūrā shahr de die. Sab Yahūdāh, Shamāun aur Binyamīn ke qabāylī ilāqoñ meñ the.

⁶⁶ Qihāt ke chand ek khāndānoñ ko Ifrāīm ke qabīle se shahr un kī charāgāhoñ samet mil gae.

⁶⁷ In meñ Ifrāīm ke pahārī ilāqe kā shahr Sikam shāmil thā jis meñ har wuh panāh le saktā thā jis se koī ghairirādī taur par halāk huā hotā thā, phir Jazar,

⁶⁸ Yuqmiyām, Bait-haurūn,

⁶⁹ Aiyālon aur Jāt-rimmon.

⁷⁰ Qihāt ke bāqī kunboñ ko Manassī ke maḡhribī hisse ke do shahr Āner aur Bilām un kī charāgāhoñ samet mil gae.

⁷¹ Jairsom kī aulād ko zail ke shahr bhī un kī charāgāhoñ samet mil gae: Manassī ke mashriqī hisse se Jaulān jo Basan meñ hai aur Astārāt.

⁷² Ishkār ke qabīle se Qādis, Dābarat,

⁷³ Rāmāt aur Ānīm.

⁷⁴ Āshar ke qabīle se Misāl, Abdon,

⁷⁵ Huqūq aur Rahob.

⁷⁶ Aur Naftālī ke qabīle se Galīl kā Qādis, Hammūn aur Qiriyatāym.

⁷⁷ Mirārī ke bāqī khāndānoñ ko zail ke shahr un kī charāgāhoñ samet mil gae: Zabūlūn ke qabīle se Rimmon aur Tabūr.

78-79 Rūbin ke qabīle se registān kā Basar, Yahaz, Qadīmāt aur Mifāt. (Yih shahr Dariyā-e-Yardan ke mashriq meñ Yarīhū ke muqābil wāqe haiñ.)

80 Jad ke qabīle se Jiliyād kā Rāmāt, Mahanāym,

81 Hasbon aur Yāzer.

7

Ishkār kī Aulād

1 Ishkār ke chār beṭe Tolā, Fuwwā, Yasūb aur Simron the.

2 Tolā ke pāñch beṭe Uzzī, Rifāyāh, Yariyel, Yahmī, Ibsām aur Samuel the. Sab apne ḳhāndānoñ ke sarparast the. Nasabnāme ke mutābiq Dāūd ke zamāne meñ Tolā ke ḳhāndān ke 22,600 afrād jang karne ke qābil the.

3 Uzzī kā beṭā Izraḳhiyāh thā jo apne chār bhāiyōñ Mīkāel, Abadiyāh, Yoel aur Yissiyāh ke sāth ḳhāndānī sarparast thā.

4 Nasabnāme ke mutābiq un ke 36,000 afrād jang karne ke qābil the. In kī tāḍād is lie zyādā thī ki Uzzī kī aulād ke bahut bāl-bachche the.

5 Ishkār ke qabīle ke ḳhāndānoñ ke kul 87,000 ādmī jang karne ke qābil the. Sab nasabnāme meñ darj the.

Binyamīn aur Naftālī kī Aulād

6 Binyamīn ke tīn beṭe Bālā, Bakar aur Yadiyael the.

7 Bālā ke pāñch beṭe Isbūn, Uzzī, Uzziyel, Yarīmot aur Īrī the. Sab apne ḳhāndānoñ ke sarparast the. Un ke nasabnāme ke mutābiq un ke 22,034 mard jang karne ke qābil the.

8 Bakar ke 9 beṭe Zamīrā, Yuās, Iliyazar, Iliyuanī, Umrī, Yarīmot, Abiyāh, Anatot aur Alamat the.

9 Un ke nasabnāme meñ un ke sarparast aur 20,200 jang karne ke qābil mard bayān kie gae haiñ.

10 Bilhān bin Yadiyael ke sāt beṭe Yaūs, Binyamīn, Ahūd, Kanānā, Zaitān, Tarsīs aur Aḳhīshahar the.

11 Sab apne khāndānoñ ke sarparast the. Un ke 17,200 jang karne ke qābil mard the.

12 Suffī aur Huffī Īr kī aur Hushī Aḳhīr kī aulād the.

13 Naftālī ke chār beṭe Yahsiyel, Jūnī, Yīsar aur Sallūm the. Sab Bilhāh kī aulād the.

Manassī kī Aulād

14 Manassī kī Arāmī dāshtā ke do beṭe Asriyel aur Jiliyād kā bāp Makīr paidā hue.

15 Makīr ne Huffiyoñ aur Suffiyoñ kī ek aurat se shādī kī. Bahan kā nām Mākā thā. Makīr ke dūsre beṭe kā nām Silāfihād thā jis ke hān sirf beṭiyān paidā huñ.

16 Makīr kī bīwī Mākā ke mazīd do beṭe Faras aur Sharas paidā hue. Sharas ke do beṭe Aulām aur Raqam the.

17 Aulām ke beṭe kā nām Bidān thā. Yihī Jiliyād bin Makīr bin Manassī kī aulād the.

18 Jiliyād kī bahan mūlikat ke tīn beṭe Ishhūd, Abiyazar aur Mahlāh the.

19 Samīdā ke chār beṭe Aḳhiyān, Sikam, Liqhī aur Aniyām the.

Ifrāīm kī Aulād

²⁰ Ifrāīm ke hān Sūtalah paidā huā, Sūtalah ke Barad, Barad ke Tahat Tahat ke Iliadā, Iliadā ke Tahat

²¹ Tahat ke Zabad aur Zabad ke Sūtalah.

Ifrāīm ke mazīd do beṭe Azar aur Iliad the. Yih do mard ek din Jāt gae tāki wahān ke rewar lūṭ leñ. Lekin maqāmī logon ne unheñ pakaṛ kar mār dālā.

²² Un kā bāp Ifrāīm kāfī arse tak un kā mātam kartā rahā, aur us ke rishtedār us se milne āe tāki use tasallī deñ.

²³ Jab is ke bād us kī biwī ke beṭā paidā huā to us ne us kā nām Bariyā yānī Musībat rakhā, kyonki us waqt ḳhāndān musībat meñ ā gayā thā.

²⁴ Ifrāīm kī beṭī sairā ne Bālāī aur Nashebī Bait-haurūn aur Uzzan-sairā ko banwāyā.

²⁵ Ifrāīm ke mazīd do beṭe Rafah aur Rasaf the. Rasaf ke hān Tilah paidā huā, Tilah ke Tahan,

²⁶ Tahan ke Lādān, Lādān ke Ammīhūd, Ammīhūd ke Ilīsamā,

²⁷ Ilīsamā ke Nūn, Nūn ke Yashua.

²⁸ Ifrāīm kī aulād ke ilāqe meñ zail ke maqām shāmil the: Baitel gird-o-nawāh kī ābādiyon samet, mashriq meñ Nārān tak, maḡhrib meñ Jazar tak gird-o-nawāh kī ābādiyon samet, shimāl meñ Sikam aur Aiyāh tak gird-o-nawāh kī ābādiyon samet.

²⁹ Bait-shān, Tānak, Majiddo aur Dor gird-o-nawāh kī ābādiyon samet Manassī kī aulād kī milkīyat ban gae. In tamām maqāmon meñ Yūsuf bin Isrāīl kī aulād rahtī thī.

Āshar kī Aulād

³⁰ Āshar ke chār beṭe Yimnā, Iswāh, Iswī aur Bariyā the. Un kī bahan Sirah thī.

³¹ Bariyā ke beṭe Hibar aur Birzāyt kā bāp Malkiyel the.

³² Hibar ke tīn beṭe Yaflīt, Shūmīr aur Ḳhūtām the. Un kī bahan Sua thī.

³³ Yaflīt ke tīn beṭe Fāsak, Bimhāl aur Aswāt the.

³⁴ Shūmīr ke chār beṭe Aḳhī, Rūhjā, Hubbā aur Arām the.

³⁵ Us ke bhāī Hīlam ke chār beṭe Sūfah, Imnā, Salas aur Amal the.

³⁶ Sūfah ke 11 beṭe Sūh, Harnafar, Suāl, Bairī, Imrāh,

³⁷ Basar, Hūd, Sammā, Silsā, Yitrān aur Baīrā the.

³⁸ Yatar ke tīn beṭe Yafunnā, Fisfāh aur Arā the.

³⁹ Ullā ke tīn beṭe Araḳh, Hanniyel aur Riziyāh the.

⁴⁰ Āshar ke darj-e-bālā tamām afrād apne apne ḳhāndānoñ ke sarparast the. Sab chīdā mard, māhir faujī aur sardāroñ ke sarbarāh the. Nasabnāme meñ 26,000 jang karne ke qābil mard darj haiñ.

8

Binyamīn kī Aulād

¹ Binyamīn ke pāñch beṭe baṛe se le kar choṭe tak Bālā, Ashbel, Aḳhraḳh,

² Nūhā aur Rafā the.

³ Bālā ke beṭe Addār, Jīrā, Abihūd,

⁴ Abīsua, Nāmān, Aḳhūh,

⁵ Jīrā, Safūfān aur Hūrām the.

6-7 Ahūd ke tīn beṭe Nāmān, Aḳhiyāh aur Jirā the. Yih un ḳhāndānoṅ ke sarparast the jo pahle Jibā meṅ rahte the lekin jinheṅ bād meṅ jilāwatan karke Mānihat meṅ basāyā gayā. Uzzā aur Aḳhīhūd kā bāp Jirā unheṅ wahān le kar gayā thā.

8-9 Sahraim apnī do bīwiyon Hushīm aur Bārā ko talāq de kar Moāb chalā gayā. Wahān us kī bīwī Hūdas ke sāt beṭe Yūbāb, Zibiyā, Mesā, Malkām,

10 Yaūz, Sakiyāh aur Mirmā paidā hue. Sab bād meṅ apne ḳhāndānoṅ ke sarparast ban gae.

11 Pahlī bīwī Hushīm ke do beṭe Abītūb aur Ilfāl paidā hue.

12-14 Ilfāl ke āṭh beṭe Ibar, Mish'am, Samad, Bariyā, Samā, Aḳhiyo, Shāshaq aur Yarimot the. Samad Onū, Lūd aur gird-o-nawāh kī ābādiyon kā bānī thā. Bariyā aur Samā Aiyālon ke bāshindoṅ ke sarbarāh the. Unhīn ne Jāt ke bāshindoṅ ko nikāl diyā.

15-16 Bariyā ke beṭe Zabadiyāh, Arād, Idar, Mikāel, Isfāh aur Yūḳhā the.

17 Ilfāl ke mazīd beṭe Zabadiyāh, Masullām, hizqī, Hībar,

18 Yismarī, Yizliyāh aur Yūbāb the.

19-21 Simāi ke beṭe Yaqīm, Zikrī, Zabdī, Iliyainī, Zillatī, Iliyel, Adāyāh, Bīrāyāh aur Simrāt the.

22-25 Shāshaq ke beṭe Isfān, Ibar, Iliyel, Abdon, Zikrī, Hanān, Hananiyāh, Ailām, Anatotiyāh, Yafdiyāh aur Fanuel the.

26-27 Yarohām ke beṭe Samsarī, Shahāriyāh, Ataliyāh, Yārasiyāh, Iliyās aur Zikrī the.

28 Yih tamām ḵhāndānī sarparast nasabnāme meñ darj the aur Yarūshalam meñ rahte the.

Jibaūn meñ Sāul kā Ḵhāndān

29 Jibaūn kā bāp Ya'iyel Jibaūn meñ rahtā thā. Us kī bīwī kā nām Mākā thā.

30 Baṛe se le kar chhoṭe tak un ke beṭe Abdon, Sūr, Qīs, Bāl, Nadab,

31 Jadūr, Aḵhiyo, Zakar

32 aur Miqlot the. Miqlot kā beṭā Simāh thā. Wuh bhī apne rishtedāroñ ke sāth Yarūshalam meñ rahte the.

33 Nair Qīs kā bāp thā aur Qīs Sāul kā. Sāul ke chār beṭe Yūnatan, Malkīshua, Abīnadāb aur Ishbāl the.

34 Yūnatan Marībbāl kā bāp thā aur Marībbāl Mikāh kā.

35 Mikāh ke chār beṭe Fītūn, Malik, Tārīa aur Āḵhaz the.

36 Āḵhaz kā beṭā Yahuaddā thā jis ke tīn beṭe Alamat, Azmāwat aur Zimrī the. Zimrī ke hāñ Mauzā paidā huā,

37 Mauzā ke Bin'ā, Bin'ā ke Rāfā, Rāfā ke Iliyāsā aur Iliyāsā ke Asīl.

38 Asīl ke chhih beṭe Azrīqām, Bokirū, Ismāīl, Sa'ariyāh, Abadiyāh aur Hanān the.

39 Asīl ke bhāī īshaq ke tīn beṭe baṛe se le kar chhoṭe tak Aulām, Yaūs aur Ilīfalat the.

40 Aulām ke beṭe tajrabākār faujī the jo mahārat se tīr chalā sakte the. Un ke bahut-se beṭe aur pote the, kul 150 afrād. Tamām mazkūrā ādmī un ke ḵhāndānoñ samet Binyamīn kī aulād the.

9

Jilāwatanī ke bād Yarūshalam ke Bāshinde

¹ Tamām Isrāīl Shāhān-e-Isrāīl kī Kitāb ke nasabnāmoñ meñ darj hai.

Phir Yahūdāh ke bāshindoñ ko bewafāī ke bāis Bābal meñ jilāwatan kar diyā gayā.

² Jo log pahle wāpas ā kar dubārā shahroñ meñ apnī maurūsī zamīn par rahne lage wuh imām, Lāwī, Rab ke ghar ke k̄hidmatgār aur bāqī chand ek Isrāīlī the.

³ Yahūdāh, Binyamīn, Ifrāīm aur Manassī ke qabīloñ ke kuchh log Yarūshalam meñ jā base.

⁴ Yahūdāh ke qabīle ke darj-e-zail k̄hāndānī sarparast wahān ābād hue:

Ūtī bin Ammīhūd bin Umrī bin Imrī bin Bānī. Bānī Fāras bin Yahūdāh kī aulād meñ se thā.

⁵ Sailā ke k̄hāndān kā pahlauṭhā Asāyāh aur us ke beṭe.

⁶ Zārah ke k̄hāndān kā Yaūel. Yahūdāh ke in k̄hāndānoñ kī kul tādād 690 thī.

⁷⁻⁸ Binyamīn ke qabīle ke darj-e-zail k̄hāndānī sarparast Yarūshalam meñ ābād hue:

Sallū bin Masullām bin Hūdāwiyāh bin Sanūsāh.

Ibniyāh bin Yarohām.

Ailā bin Uzzī bin Miqrī.

Masullām bin Safatīyāh bin Raūel bin Ibniyāh.

⁹ Nasabnāme ke mutābiq Binyamīn ke in k̄hāndānoñ kī kul tādād 956 thī.

¹⁰ Jo imām jilāwatanī se wāpas ā kar Yarūshalam meñ ābād hue wuh zail meñ darj haiñ:

Yadāyāh, Yahūyarīb, Yakīn,

11 Allāh ke ghar kā inchārj Azariyāh bin Ḳhilqiyāh bin Masullām bin Sadoq bin Mirāyot bin Aḳhītūb,

12 Adāyāh bin Yarohām bin Fashhūr bin Malkiyāh aur Māsī bin Adiyel bin Yahzīrāh bin Masullām bin Masillimit bin Immer.

13 Imāmoñ ke in ḳhāndānoñ kī kul tādād 1,760 thī. Un ke mard Rab ke ghar meñ ḳhidmat saranjām dene ke qābil the.

14 Jo Lāwī jilāwatanī se wāpas ā kar Yarūshalam meñ ābād hue wuh darj-e-zail haiñ:

Mirārī ke ḳhāndān kā Samāyāh bin Hassūb bin Azrīqām bin Hasbiyāh,

15 Baqbaqqar, Haras, Jalāl, Mattaniyāh bin Mikā bin Zikrī bin Āsaf,

16 Abadiyāh bin Samāyāh bin Jalāl bin Yadūtūn aur Barakiyāh bin Āsā bin Ilqānā. Barakiyāh Natūfātiyoñ kī ābādiyoñ kā rahne wālā thā.

17 Zail ke darbān bhī wāpas āe: Sallūm, Aqqūb, Talmūn, Aḳhīmān aur un ke bhāi. Sallūm un kā inchārj thā.

18 Āj tak us kā ḳhāndān Rab ke ghar ke mashriq meñ Shāhī Darwāze kī pahrādārī kartā hai. Yih darbān Lāwīyoñ ke ḳhaimoñ ke afrād the.

19 Sallūm bin Qore bin Abiyāsaf bin Qorah apne bhāiyoñ ke sāth Qorah ke ḳhāndān kā thā. Jis tarah un ke bāpdādā kī zimmedārī Rab kī ḳhaimāgāh meñ mulāqāt ke ḳhaima ke darwāze kī pahrādārī karnī thī usī tarah un kī zimmedārī maqdis ke darwāze kī pahrādārī karnī thī.

20 Qadīm zamāne meñ Fīnhās bin Iliyazar un par muqarrar thā, aur Rab us ke sāth thā.

21 Bād meñ Zakariyāh bin Masalamiyāh mulāqāt ke ḵhaimē ke darwāze kā darbān thā.

22 Kul 212 mardoñ ko darbān kī zimmedārī dī gaī thī. Un ke nām un kī maqāmī jaghoñ ke nasabnāme meñ darj the. Dāūd aur Samuel Ġhaibbīn ne un ke bāpdādā ko yih zimmedārī dī thī.

23 Wuh aur un kī aulād pahle Rab ke ghar yānī mulāqāt ke ḵhaimē ke darwāzoñ par pahrādārī karte the.

24 Yih darbān Rab ke ghar ke chāroñ taraf ke darwāzoñ kī pahrādārī karte the.

25 Lāwī ke aksar log Yarūshalam meñ nahīn rahte the balki bārī bārī ek hafte ke lie dehāt se Yarūshalam āte the tāki wahāñ apnī ḵhidmat saranjām deñ.

26 Sirf darbānoñ ke chār inchārj musalsal Yarūshalam meñ rahte the. Yih chār Lāwī Allāh ke ghar ke kamroñ aur ḵhazānoñ ko bhī sañbhālthe

27 aur rāt ko bhī Allāh ke ghar ke irdgird guzārthe the, kyōñki unhīn ko us kī hifāzat karnā aur subah ke waqt us ke darwāzoñ ko kholnā thā.

28 Bāz darbān ibādat kā sāmān sañbhālthe the. Jab bhī use istemāl ke lie andar aur bād meñ dubārā bāhar lāyā jātā to wuh har chīz ko gin kar chaik karte the.

29 Bāz bāqī sāmān aur maqdis meñ maujūd chīzoñ ko sañbhālthe the. Rab ke ghar meñ mustāmal bārīk maidā, mai, zaitūn kā tel, baḵhūr aur balsān ke muḵhtalif tel bhī in meñ shāmīl the.

³⁰ Lekin balsān ke teloñ ko taiyār karnā imāmoñ kī zimmedārī thī.

³¹ Qorah ke ḳhāndān kā Lāwī Mattitiyāh jo Sallūm kā pahlauṭhā thā qurbānī ke lie mustāmal roṭī banāne kā intazām chalātā thā.

³² Qihāt ke ḳhāndān ke bāz Lāwiyōñ ke hāth meñ wuh roṭiyāñ banāne kā intazām thā jo har hafte ke din ko Rab ke lie maḳhsūs karke Rab ke ghar ke Muḳaddas Kamre kī mez par rakhī jāti thī.

³³ Mausīqār bhī Lāwī the. Un ke sarbarāh bāqī tamām ḳhidmat meñ hissā nahīn lete the, kyonki unheñ har waqt apnī hī ḳhidmat saranjām dene ke lie taiyār rahnā partā thā. Is lie wuh Rab ke ghar ke kamroñ meñ rahte the.

³⁴ Lāwiyōñ ke yih tamām ḳhāndānī sarparast nasabnāme meñ darj the aur Yarūshalam meñ rahte the.

Jibaūn meñ Sāul ke Ḳhāndān

³⁵ Jibaūn kā bāp Ya'iyel Jibaūn meñ rahtā thā. Us kī bīwī kā nām Mākā thā.

³⁶ Baḳe se le kar chhoṭe tak un ke beṭe Abdon, Sūr, Qīs, Bāl, Nair, Nadab,

³⁷ Jadūr, Aḳhiyo, Zakariyāh aur Miqlot the.

³⁸ Miqlot kā beṭā Simāh thā. Wuh bhī apne bhāiyōñ ke muḳābil Yarūshalam meñ rahte the.

³⁹ Nair Qīs kā bāp thā aur Qīs Sāul kā. Sāul ke chār beṭe Yūnatan, Malkīshua, Abīnadāb aur Ishbāl the.

⁴⁰ Yūnatan Marībbāl kā bāp thā aur Marībbāl Mikāh kā.

⁴¹ Mikāh ke chār beṭe Fītūn, Malik, Tahrea aur Ākhaz the.

42 Ākhaz kā beṭā Yārā thā. Yārā ke tīn beṭe Alamat, Azmāwat aur Zimrī the. Zimrī ke hān Mauzā paidā huā,

43 Mauzā ke Bin'a, banā ke Rifāyāh, Rifāyāh ke Iliyāsā aur Iliyāsā ke Asīl.

44 Asīl ke chhih beṭe Azrīqām, Bokirū, Ismāīl, Sa'ariyāh, Abadiyāh aur Hanān the.

10

Sāul aur Us ke Beṭoñ kī Maut

1 Jilbua ke pahārī silsile par Filistiyon aur Isrāīliyon ke darmiyān jang chhiṛ gaī. Laṛte laṛte Isrāīlī farār hone lage, lekin bahut log wahīn shahīd ho gae.

2 Phir Filistī Sāul aur us ke beṭoñ Yūnatan, Abīnadāb aur Malkīshua ke pās jā pahuñche. Tīnoñ beṭe halāk ho gae,

3 jabki laṛāī Sāul ke irdgird urūj tak pahuñch gaī. Phir wuh tīrandāzoñ kā nishānā ban kar zaḥmī ho gayā.

4 Us ne apne silāhbardār ko hukm diyā, “Apnī talwār miyān se khīnch kar mujhe mār ḍāl! Warnā yih nāmaḥtūn mujhe be'izzat karenge.” Lekin silāhbardār ne inkār kiyā, kyonki wuh bahut ḍarā huā thā. Āḳhir meñ Sāul apnī talwār le kar ḳhud us par gir gayā.

5 Jab silāhbardār ne dekhā ki merā mālik mar gayā hai to wuh bhī apnī talwār par gir kar mar gayā.

6 Yoñ us din Sāul, us ke tīn beṭe aur us kā tamām gharānā halāk ho gae.

⁷ Jab Maidān-e-Yazrael ke Isrāīliyoñ ko khabar milī ki Isrāīlī fauj bhāg gaī aur Sāūl apne beṭoñ samet mārā gayā hai to wuh apne shahroñ ko chhoṛ kar bhāg nikle, aur Filistī chhoṛ hue shahroñ par qabzā karke un meñ basne lage.

⁸ Agle din Filistī lāshoñ ko lūṭne ke lie dubārā maidān-e-jang meñ ā gae. Jab unheñ Jilbua ke pahārī silsile par Sāūl aur us ke tīnoñ beṭe murdā mile

⁹ to unhoñ ne Sāūl kā sar kāt kar us kā zirābaktar utār liyā aur qāsidoñ ko apne pūre mulk meñ bhej kar apne butoñ aur apnī qaum ko fatah kī ittalā dī.

¹⁰ Sāūl kā zirābaktar unhoñ ne apne dewatāoñ ke mandir meñ mahfūz kar liyā aur us ke sar ko Dajūn Dewatā ke mandir meñ laṭkā diyā.

¹¹ Jab Yabīs-jiliyād ke bāshindoñ ko khabar milī ki Filistiyōñ ne Sāūl kī lāsh ke sāth kyā kuchh kiyā hai

¹² to shahr ke tamām laṛne ke qābil ādmī Bait-shān ke lie rawānā hue. Wahāñ pahuñch kar wuh Sāūl aur us ke beṭoñ kī lāshoñ ko utār kar Yabīs le gae jahāñ unhoñ ne un kī haḍḍiyōñ ko Yabīs ke baṛe daraḳht ke sāye meñ dafnāyā. Unhoñ ne rozā rakh kar pūre hafte tak un kā mātam kiyā.

¹³ Sāūl ko is lie mārā gayā ki wuh Rab kā wafādār na rahā. Us ne us kī hidāyāt par amal na kiyā, yahāñ tak ki us ne murdoñ kī rūh se rābitā karne wālī jādūgarnī se mashwarā kiyā,

¹⁴ hālāñki use Rab se dariyāft karnā chāhie thā. Yihī wajah hai ki Rab ne use sazā-e-maut

de kar saltanat ko Dāūd bin Yassī ke hawāle kar diyā.

11

Dāūd Pūre Isrāīl kā Bādshāh Ban Jātā Hai

¹ Us waqt tamām Isrāīl Habrūn meñ Dāūd ke pās āyā aur kahā, “Ham āp hī kī qaum aur āp hī ke rishtedār haiñ.

² Māzī meñ bhī jab Sāūl bādshāh thā to āp hī faujī muhimmoñ meñ Isrāīl kī qiyādat karte rahe. Aur Rab āp ke Ḳhudā ne āp se wādā bhī kiyā hai ki tū merī qaum Isrāīl kā charwāhā ban kar us par hukūmat karegā.”

³ Jab Isrāīl ke tamām buzurg Habrūn pahuñche to Dāūd Bādshāh ne Rab ke huzūr un ke sāth ahd bāndhā, aur unhoñ ne use masah karke Isrāīl kā bādshāh banā diyā. Yoñ Rab kā Samuel kī mārīfat kiyā huā wādā pūrā huā.

Dāūd Yarūshalam par Qabzā Kartā Hai

⁴ Bādshāh banane ke bād Dāūd tamām Isrāīliyoñ ke sāth Yarūshalam gayā tāki us par hamlā kare. Us zamāne meñ us kā nām Yabūs thā, aur Yabūsī us meñ baste the.

⁵ Dāūd ko dekh kar Yabūsīyoñ ne us se kahā, “Āp hamāre shahr meñ kabhī dāḳhil nahīñ ho pāeñge!”

To bhī Dāūd ne Siyyūn ke qīle par qabzā kar liyā jo ājkal ‘Dāūd kā Shahr’ kahlātā hai.

⁶ Yabūs par hamlā karne se pahle Dāūd ne kahā thā, “Jo bhī Yabūsīyoñ par hamlā karne meñ rāhnumāī kare wuh fauj kā kamāñdar banegā.” Tab Yoāb bin Zarūyāh ne pahle shahr

par chaṛhāī kī. Chunānche use kamāṇḍar muqarrar kiyā gayā.

⁷ Yarūshalam par fatah pāne ke bād Dāūd qīle meṅ rahne lagā. Us ne use 'Dāūd kā Shahr' qarār diyā

⁸ aur us ke irdgird shahr ko baṛhāne lagā. Dāūd kā yih tāmīrī kām irdgird ke chabūtarōṅ se shurū huā aur chāroṅ taraf phailtā gayā jabki Yoāb ne shahr kā bāqī hissā bahāl kar diyā.

⁹ Yoṅ Dāūd zor pakarṭā gayā, kyonki Rabbul-afwāj us ke sāth thā.

Dāūd ke Mashhūr Faujī

¹⁰ Darj-e-zail Dāūd ke sūrmāoṅ kī fahrist hai. Pūre Isrāīl ke sāth unhoṅ ne mazbūtī se us kī bādshāhī kī himāyat karke Dāūd ko Rab ke farmān ke mutābiq apnā bādshāh banā diyā.

¹¹ Jo tīn afsar Yoāb ke bhāī Abīshai ke ain bād āte the un meṅ Yasūbiyām Hakmūnī pahle nambar par ātā thā. Ek bār us ne apne neze se 300 ādmīyoṅ ko mār diyā.

¹² In tīn afsaroṅ meṅ se dūsri jagah par Iliyazar bin Dodo bin Akhūhī ātā thā.

¹³ Yih Fas-dammīm meṅ Dāūd ke sāth thā jab Filistī wahān laṛne ke lie jamā ho gae the. Maidān-e-jang meṅ jau kā khet thā, aur laṛte laṛte Isrāīlī Filistiyōṅ ke sāmne bhāgne lage.

¹⁴ Lekin Iliyazar Dāūd ke sāth khet ke bīch meṅ Filistiyōṅ kā muqābalā kartā rahā. Filistiyōṅ ko mārte mārte unhoṅ ne khet kā difā karke Rab kī madad se baṛī fatah pāī.

¹⁵⁻¹⁶ Ek aur jang ke daurān Dāūd Adullām ke ghār ke pahārī qīle meṅ thā jabki Filistī fauj ne

Wādī-e-Rafāīm meñ apnī lashkargāh lagāi thī. Un ke dastoñ ne Bait-laham par bhī qabzā kar liyā thā. Dāūd ke tis ālā afsaroñ meñ se tīn us se milne āe.

¹⁷ Dāūd ko shadīd pyās lagī, aur wuh kahne lagā, “Kaun mere lie Bait-laham ke darwāze par ke hauz se kuchh pānī lāegā?”

¹⁸ Yih sun kar tīnoñ afsar Filistiyon kī lashkargāh par hamlā karke us meñ ghus gae aur lar̄te lar̄te Bait-laham ke hauz tak pahuñch gae. Us se kuchh pānī bhar kar wuh use Dāūd ke pās le āe. Lekin us ne pīne se inkār kar diyā balki use qurbānī ke taur par unḍel kar Rab ko pesh kiyā

¹⁹ aur bolā, “Allāh na kare ki maiñ yih pānī piyūñ. Agar aisā kartā to un ādmiyon kā ḳhūn pītā jo apnī jān par khel kar pānī lāe haiñ.” Is lie wuh use pinā nahīn chāhtā thā. Yih in tīn sūrmāoñ ke zabardast kāmoñ kī ek misāl hai.

²⁰⁻²¹ Yoāb kā bhāi Abīshai mazkūrā tīn sūrmāoñ par muḳarrar thā. Ek dafā us ne apne neze se 300 ādmiyon ko mār ḍālā. Tīnoñ kī nisbat us kī zyādā izzat kī jāti thī, lekin wuh ḳhud in meñ ginā nahīn jātā thā.

²² Bināyāh bin Yahoyadā bhī zabardast fauji thā. Wuh Qabziyel kā rahne wālā thā, aur us ne bahut dafā apnī mardānagī dikhāi. Moāb ke do baḳe sūrmā us ke hāthoñ halāk hue. Ek bār jab bahut barf paḳ gai to us ne ek hauz meñ utar kar ek sherbabar ko mār ḍālā jo us meñ gir gayā thā.

²³ Ek aur mauḳe par us kā wāstā ek Misrī se paḳā jis kā qad sārhe sāt fuṭ thā. Misrī ke hāth

meñ khaḍḍī ke shahtīr jaisā barā nezā thā jabki us ke apne pās sirf lāṭhī thī. Lekin Bināyāh ne us par hamlā karke us ke hāth se nezā chhīn liyā aur use us ke apne hathiyār se mār ḍālā.

²⁴ Aisī bahādurī dikhāne kī binā par Bināyāh bin Yahoyadā mazkūrā tīn ādmiyoñ ke barābar mashhūr huā.

²⁵ Tīs afsarōñ ke dīgar mardoñ kī nisbat us kī zyādā izzat kī jātī thī, lekin wuh mazkūrā tīn ādmiyoñ meñ ginā nahīn jātā thā. Dāūd ne use apne muhāfizoñ par muqarrar kiya.

²⁶ Zail ke ādmī bādshāh ke sūrmāoñ meñ shāmil the.

Yoāb kā bhāī Asāhel, Bait-laham kā Ilhanān bin Dodo,

²⁷ Sammot Harorī, K̄halis Falūnī,

²⁸ Taqua kā Īrā bin Aqqīs, Anatot kā Abiyazar,

²⁹ Sibbakī Hūsātī, Īlī Aḳhūhī,

³⁰ Mahrī Natūfātī, Halid bin Bānā Natūfātī,

³¹ Binyamīnī shahr Jibiyā kā Ittī bin Rībī, Bināyāh Fir'ātonī

³² Nahle-jās kā Hūrī, Abiyel Arbātī,

³³ Azmāwat Bahrūmī, Iliyahbā Sa'ālbūnī,

³⁴ Hashīm Jizūnī ke beṭe, Yūnatan bin Shajī Harārī,

³⁵ Aḳhiyām bin Sakār Harārī, Ilīfal bin Ūr,

³⁶ Hifar Makīrātī, Aḳhiyāh Falūnī,

³⁷ Hasro Karmilī, Nārī bin Azbī,

³⁸ Nātan kā bhāī Yoel, Mibḳhār bin Hājirī,

³⁹ Silaḳ Ammonī, Yoāb bin Zarūyāh kā silāhbardār Nahrī Bairotī,

⁴⁰ Īrā Itrī, Jarīb Itrī,

⁴¹ Ūriyāh Hittī, Zabad bin Aḳhlī,

⁴² Adīnā bin Sīzā (Rūbin ke qabīle kā yih sardār
30 faujiyoñ par muqarrar thā),

⁴³ Hanān bin Mākā, Yūsafat Mitnī,

⁴⁴ Uzziyāh Astarātī, Ḳhūtām Aroīrī ke beṭe
Samā aur Ya'iyel,

⁴⁵ Yadiyael bin Simrī, us kā bhāi Yūḳhā Tīsī,

⁴⁶ Iliyel Mahāwī, Ilnām ke beṭe Yarībī aur
Yūsāwiyāh, Yitmā Moābī,

⁴⁷ Iliyel, Obed aur Yāsiyel Mazobāi.

12

*Sāul ke Daur-e-Hukūmat meñ Dāud ke
Pairokār*

¹ Zail ke ādmī Siqlāj meñ Dāud ke sāth mil gae.
Us waqt jab wuh Sāul bin Qīs se chhupā rahtā
thā. Yih un faujiyoñ meñ se the jo jang meñ
Dāud ke sāth mil kar laṛte the

² aur behtarīn tīrandāz the, kyoñki yih na sirf
dahne balki bāeñ hāth se bhī mahārat se tīr aur
falāḳhan kā patthar chalā sakte the. In ādmiyoñ
meñ se darj-e-zail Binyamīn ke qabīle aur Sāul
ke ḳhāndān se the.

³ Un kā rāhnumā Aḳhiyazar, phir Yuās (donoñ
Samā'āh Jibiyātī ke beṭe the), Yaziyel aur Falat
(donoñ Azmāwat ke beṭe the), Barākā, Yāhū
Anatotī,

⁴ Ismāyāh Jibaūnī jo Dāud ke 30 afsaroñ kā
ek sūrmā aur liḍar thā, Yarmiyāh, Yahziyel,
Yūhanān, Yūzabad Jadīrātī,

⁵ Iliūzī, Yarīmot, Bāliyāh, Samariyāh aur
Safatiyāh Ḳharūfī.

⁶ Qorah ke ḳhāndān meñ se Ilqānā, Yissiyāh,
Azarel, Yuazar aur Yasūbiyām Dāud ke sāth the.

⁷ In ke alāwā Yarohām Jadūrī ke beṭe Yūilā aur Zabadiyāh bhī the.

⁸ Jad ke qabīle se bhī kuchh bahādur aur tajrabākār faujī Sāul se alag ho kar Dāūd ke sāth mil gae jab wuh registān ke qīle meñ thā. Yih mard mahārat se dhāl aur nezā istemāl kar sakte the. Un ke chehre sherbabar ke chehron kī mānind the, aur wuh pahārī ilāqe meñ ghazālōñ kī tarah tez chal sakte the.

⁹ Un kā līḍar Azar zail ke das ādmiyon par muqarrar thā: Abadiyāh, Iliyāb,

¹⁰ Mismannā, Yarmiyāh,

¹¹ Attī, Iliyel,

¹² Yūhanān, Ilzabad,

¹³ Yarmiyāh aur Makbannī.

¹⁴ Jad ke yih mard sab ālā faujī afsar ban gae. Un meñ se sab se kamzor ādmī sau ām faujiyon kā muqābalā kar saktā thā jabki sab se tāqatwar ādmī hazār kā muqābalā kar saktā thā.

¹⁵ Inhīñ ne bahār ke mausam meñ Dariyā-e-Yardan ko pār kiyā, jab wuh kināron se bāhar ā gayā thā, aur mashriq aur maḡhrib kī wādiyon ko band kar rakhā.

¹⁶ Binyamīn aur Yahūdāh ke qabīlōñ ke kuchh mard Dāūd ke pahārī qīle meñ āe.

¹⁷ Dāūd bāhar nikal kar un se milne gayā aur pūchhā, “Kyā āp salāmatī se mere pās āe haiñ? Kyā āp merī madad karnā chāhte haiñ? Agar aisā hai to maiñ āp kā achchhā sāthī rahūngā. Lekin agar āp mujhe dushmanōñ ke hawāle karne ke lie āe haiñ hālāñki mujh se koī bhī zulm nahīñ huā hai to hamāre bāpdādā kā Ḳhudā ise dekh kar āp ko sazā de.”

18 Phir Rūhul-quḍḍ 30 afsaron̄ ke rāhnumā Amāsī par nāzil huā, aur us ne kahā, “Ai Dāūd, ham tere hī log haiñ. Ai Yassī ke beṭe, ham tere sāth haiñ. Salāmatī, salāmatī tujhe hāsil ho, aur salāmatī unheñ hāsil ho jo terī madad karte haiñ. Kyoñki terā Ḳhudā terī madad karegā.” Yih sun kar Dāūd ne unheñ qabūl karke apne chhāpāmār dastoñ par muqarrar kiyā.

19 Manassī ke qabile ke kuchh mard bhī Sāūl se alag ho kar Dāūd ke pās āe. Us waqt wuh Filistiyon̄ ke sāth mil kar Sāūl se laṛne jā rahā thā, lekin bād meñ use maidān-e-jang meñ āne kī ijāzat na milī. Kyoñki Filistī sardaron̄ ne āpas meñ mashwarā karne ke bād use yih kah kar wāpas bhej diyā ki khatrā hai ki yih hameñ maidān-e-jang meñ chhoṛ kar apne purāne mālik Sāūl se dubārā mil jāe. Phir ham tabāh ho jāenge.

20 Jab Dāūd Siqlāj wāpas jā rahā thā to Manassī ke qabile ke darj-e-zail afsar Sāūl se alag ho kar us ke sāth ho lie: Adnā, Yūzabad, Yadiyael, Mikāel, Yūzabad, Ilīhū aur Zillatī. Manassī meñ har ek ko hazār hazār faujiyon̄ par muqarrar kiyā gayā thā.

21 Unhoñ ne lūṭne wāle Amāliqī dastoñ ko pakaṛne meñ Dāūd kī madad kī, kyoñki wuh sab diler aur qābil faujī the. Sab us kī fauj meñ afsar ban gae.

22 Roz baroz log Dāūd kī madad karne ke lie āte rahe, aur hote hote us kī fauj Allāh kī fauj jaisī baṛī ho gaī.

Habrūn meñ Dāūd kī Fauj

²³ Darj-e-zail un tamām faujiyon kī fahrist hai jo Habrūn meñ Dāūd ke pās āe tāki use Sāul kī jagah bādshāh banāen, jis tarah Rab ne hukm diyā thā.

²⁴ Yahūdāh ke qabīle ke dhāl aur neze se lais 6,800 mard the.

²⁵ Shamāun ke qabīle ke 7,100 tajrabākār fauji the.

²⁶ Lāwī ke qabīle ke 4,600 mard the.

²⁷ Un meñ Hārūn ke khāndān kā sarparast Yahoyadā bhī shāmil thā jis ke sāth 3,700 admī the.

²⁸ Sadoq nāmī ek diler aur jawān faujī bhī shāmil thā. Us ke sāth us ke apne khāndān ke 22 afsar the.

²⁹ Sāul ke qabīle Binyamīn ke bhī 3,000 mard the, lekin is qabīle ke aksar faujī ab tak Sāul ke khāndān ke sāth liṭe rahe.

³⁰ Ifrāim ke qabīle ke 20,800 faujī the. Sab apne khāndānoñ meñ asar-o-rasūkh rakhne wāle the.

³¹ Manassī ke ādhe qabīle ke 18,000 mard the. Unheñ Dāūd ko bādshāh banāne ke lie chun liyā gayā thā.

³² Ishkār ke qabīle ke 200 afsar apne doston ke sāth the. Yih log waqt kī zarurat samajh kar jānte the ki Isrāil ko kyā karnā hai.

³³ Zabulūn ke qabīle ke 50,000 tajrabākār fauji the. Wuh har hathiyār se lais aur pūrī wafādārī se Dāūd ke lie laṛne ke lie taiyār the.

³⁴ Naftālī ke qabīle ke 1,000 afsar the. Un ke taht dhāl aur neze se musallah 37,000 admī the.

³⁵ Dān ke qabīle ke 28,600 mard the jo sab laṛne ke lie musta'id the.

³⁶ Āshar ke qabīle ke 40,000 mard the jo sab larne ke lie taiyār the.

³⁷ Dariyā-e-Yardan ke mashriq meñ ābād qabīloñ Rūbin, Jad aur Manassī ke ādhe hisse ke 1,20,000 mard the. Har ek har qism ke hathiyār se lais thā.

³⁸ Sab tartīb se Habrūn āe tāki pūre azm ke sāth Dāūd ko pūre Isrāīl kā bādshāh banāeñ. Bāqī tamām Isrāīli bhī muttafiq the ki Dāūd hamārā bādshāh ban jāe.

³⁹ Yih faujī tīn dīn tak Dāūd ke pās rahe jis daurān un ke qabāyli bhāi unheñ khāne-pīne kī chīzeñ muhaiyā karte rahe.

⁴⁰ Qarīb ke rahne wāloñ ne bhī is meñ un kī madad kī. Ishkār, Zabūlūn aur Naftālī tak ke log apne gadhoñ, ūñtoñ, khachcharoñ aur bailoñ par khāne kī chīzeñ lād kar wahān pahuñche. Maidā, anjīr aur kishmish kī ṭikkīyāñ, mai, tel, bail aur bheṛ-bakriyāñ baṛī miqdār meñ Habrūn lāi gaīñ, kyonki tamām Isrāīli khushī manā rahe the.

13

Dāūd Ahd kā Sandūq Yarūshalam meñ Lānā Chāhtā Hai

¹ Dāūd ne tamām afsaroñ se mashwarā kiyā. Un meñ hazār hazār aur sau sau faujiyoñ par muqarrar afsar shāmil the.

² Phir us ne Isrāīl kī pūrī jamāt se kahā, “Agar ap ko manzūr ho aur Rab hamāre Ḳhudā kī marzī ho to āeñ ham pūre mulk ke Isrāīli bhāiyoñ ko dāwat deñ ki ā kar hamāre sāth jamā ho jāeñ. Wuh imām aur Lāwī bhī sharik hoñ jo

apne apne shahron aur charāgāhon meñ baste haiñ.

³ Phir ham apne Ḳhudā ke ahd kā sandūq dubārā apne pās wāpas lāeñ, kyonki Sāul ke daur-e-hukūmat meñ ham us kī fikr nahīn karte the.”

⁴ Pūrī jamāt muttāfiq huī, kyonki yih mansūbā sab ko durust lagā.

⁵ Chunānche Dāūd ne pūre Isrāil ko junūb meñ Misr ke Saihūr se le kar shimāl meñ Labo-hamāt tak bulāyā tāki sab mil kar Allāh ke ahd kā sandūq Qiriyat-yārīm se Yarūshalam le jāeñ.

⁶ Phir wuh un ke sāth Yahūdāh ke Bālā yānī Qiriyat-yārīm gayā tāki Rab Ḳhudā kā sandūq uṭhā kar Yarūshalam le jāeñ, wuhī sandūq jis par Rab ke nām kā ṭhappā lagā hai aur jahān wuh sandūq ke ūpar karūbī farishton ke darmiyān taḳhtnashīn hai.

⁷ Qiriyat-yārīm pahuñch kar logoñ ne Allāh ke sandūq ko Abīnadāb ke ghar se nikāl kar ek nāī bailgārī par rakh diyā, aur Uzzā aur Aḳhiyo use Yarūshalam kī taraf le jāne lage.

⁸ Dāūd aur tamām Isrāilī gārī ke pīchhe chal paṛe. Sab Allāh ke huzūr pūre zor se ḳhushī manāne lage. Jūnīpar kī lakaṛī ke muḳhtalif sāz bhī bajāe jā rahe the. Fizā sitāron, sarodon, dafon, jhāñjhoñ aur turamon kī āwāzon se gūñj uṭhī.

⁹ Wuh gandum gāhne kī ek jagah par pahuñch gae jis ke mālik kā nām Kaidūn thā. Wahān bail achānak beqābū ho gae. Uzzā ne jaldī se ahd kā sandūq pakaṛ liyā tāki wuh gir na jāe.

¹⁰ Usī lamhe Rab kā ḡhazab us par nāzil huā,

kyoñki us ne ahd ke sandūq ko chhūne kī jurrat kī thī. Wahīn Allāh ke huzūr Uzzā gir kar halāk huā.

¹¹ Dāūd ko baṛā ranj huā ki Rab kā ḡhazab Uzzā par yoñ ṭuṭ paṛā hai. Us waqt se us jagah kā nām Paraz-uzzā yānī ‘Uzzā par Ṭuṭ Paṛnā’ hai.

¹² Us dīn Dāūd ko Allāh se khauf āyā. Us ne sochā, “Maiñ kis tarah Allāh kā sandūq apne pās pahuñchā sakūngā?”

¹³ Chunāñche us ne faislā kiyā ki ham ahd kā sandūq Yarūshalam nahīn le jāenge balki use Obed-adom jātī ke ghar meñ mahfūz rakheñge.

¹⁴ Wahān wuh tīn māh tak paṛā rahā. In tīn mahīnoñ ke daurān Rab ne Obed-adom ke gharāne aur us kī pūrī milkiyat ko barkat dī.

14

Dāūd kī Taraqqī

¹ Ek din Sūr ke bādshāh Hīrām ne Dāūd ke pās wafd bhejā. Rāj aur baṛhaī bhī sāth the. Un ke pās deodār kī lakaṛī thī tāki Dāūd ke lie mahal banāen.

² Yoñ Dāūd ne jān liyā ki Rab ne mujhe Isrāīl kā bādshāh banā kar merī bādshāhī apnī qaum Isrāīl kī khatir bahut sarfarāz kar dī hai.

³ Yarūshalam meñ jā basne ke bād Dāūd ne mazīd shādiyāñ kīñ. Natīje meñ Yarūshalam meñ us ke kāi beṭe-beṭiyāñ paidā hue.

⁴ Jo beṭe wahāñ paidā hue wuh yih the: Sammua, Sobāb, Nātan, Sulemān,

⁵ Ibhār, Ilīsua, Ilfalat,

⁶ Naujā, Nafaj, Yafia,

⁷ Ilīsamā, Bāl-yadā aur Ilīfalat.

Filistiyoñ par Fatah

⁸ Jab Filistiyoñ ko ittalā milī ki Dāūd ko masah karke Isrāīl kā bādshāh banāyā gayā hai to unhoñ ne apne faujiyoñ ko Isrāīl meñ bhej diyā tāki use pakar leñ. Jab Dāūd ko patā chal gayā to wuh un kā muqābalā karne ke lie gayā.

⁹ Jab Filistī Isrāīl meñ pahunch kar Wādī-e-Rafāīm meñ phail gae

¹⁰ to Dāūd ne Rab se dariyāft kiyā, “Kyā maiñ Filistiyoñ par hamlā karūñ? Kyā tū mujhe un par fatah bakhshegā?” Rab ne jawāb diyā, “Hāñ, un par hamlā kar! Maiñ unheñ tere qabze meñ kar dūngā.”

¹¹ Chunāñche Dāūd apne faujiyoñ ko le kar Bāl-parāzīm gayā. Wahāñ us ne Filistiyoñ ko shikast dī. Bād meñ us ne gawāhī dī, “Jitne zor se band ke tūṭ jāne par pānī us se phūṭ nikaltā hai utne zor se āj Allāh mere wasīle se dushman kī safoñ meñ se phūṭ niklā hai.” Chunāñche us jagah kā nām Bāl-parāzīm yānī ‘Phūṭ Nikalne kā Mālik’ par gayā.

¹² Filistī apne dewatāoñ ko chhoṛ kar bhāg gae. Aur Dāūd ne unheñ jalā dene kā hukm diyā.

¹³ Ek bār phir Filistī ā kar Wādī-e-Rafāīm meñ phail gae.

¹⁴ Is dafā jab Dāūd ne Allāh se dariyāft kiyā to us ne jawāb diyā, “Is martabā un kā sāmā mat karnā balki un ke pīchhe jā kar bakā ke daraḳhtoñ ke sāmne un par hamlā kar.

¹⁵ Jab un daraḳhtoñ kī choṭiyoñ se qadmoñ kī chāp sunāī de to ḳhabardār! Yih is kā ishārā hogā ki Allāh ḳhud tere āge āge chal kar Filistiyoñ ko mārne ke lie nikal āyā hai.”

¹⁶ Dāūd ne aisā hī kiyā aur natīje meñ Filis-tiyon ko shikast de kar Jībaūn se le kar Jazar tak un kā tāqqub kiyā.

¹⁷ Dāūd kī shohrat tamām mamālik meñ phail gai. Rab ne tamām qaumon ke dilon meñ Dāūd kā khauf dāl diyā.

15

Yarūshalam meñ Ahd ke Sandūq ke lie Taiyāriyān

¹ Yarūshalam ke us hisse meñ jis kā nām ‘Dāūd kā Shahr’ paṛ gayā thā Dāūd ne apne lie chand imārateñ banwāin. Us ne Allāh ke sandūq ke lie bhī ek jagah taiyār karke wahān khaimā lagā diyā.

² Phir us ne hukm diyā, “Siwāe Lāwiyon ke kisi ko bhī Allāh kā sandūq uṭhāne kī ijāzat nahīn. Kyonki Rab ne inhin ko Rab kā sandūq uṭhāne aur hameshā ke lie us kī khidmat karne ke lie chun liyā hai.”

³ Is ke bād Dāūd ne tamām Isrāil ko Yarūshalam bulāyā tāki wuh mil kar Rab kā sandūq us jagah le jāen jo us ne us ke lie taiyār kar rakhī thī.

⁴ Bādshāh ne Hārūn aur bāqī Lāwiyon kī aulād ko bhī bulāyā.

⁵ Darj-e-zail un Lāwī sarparaston kī fahrist hai jo apne rishtedaron ko le kar āe.

Qihāt ke khāndān se Ūriyel 120 mardon samet,

⁶ Mirārī ke khāndān se Asāyāh 220 mardon samet,

⁷ Jairsom ke khāndān se Yoel 130 mardon samet,

⁸ Ilīsafan ke ḵhāndān se Samāyāh 200 mardoñ samet,

⁹ Habrūn ke ḵhāndān se Iliyel 80 mardoñ samet,

¹⁰ Uzziyel ke ḵhāndān se Ammīnadāb 112 mardoñ samet.

¹¹ Dāūd ne donoñ imāmoñ Sadoq aur Abiyātar ko mazkūrā chhih Lāwī sarparastoñ samet apne pās bulā kar

¹² un se kahā, “Āp Lāwiyōñ ke sarbarāh haiñ. Lāzim hai ki āp apne qabāyli bhāiyōñ ke sāth apne āp ko maḵsūs-o-muqaddas karke Rab Isrāīl ke Ḷhudā ke sandūq ko us jagah le jāeñ jo main ne us ke lie taiyār kar rakhī hai.

¹³ Pahlī martabā jab ham ne use yahāñ lāne kī koshish kī to yih āp Lāwiyōñ ke zariye na huā, is lie Rab hamāre Ḷhudā kā qahr ham par tūṭ parā. Us waqt ham ne us se dariyāft nahīñ kiyā thā ki use uṭhā kar le jāne kā kyā munāsib tarīqā hai.”

¹⁴ Tab imāmoñ aur Lāwiyōñ ne apne āp ko maḵsūs-o-muqaddas karke Rab Isrāīl ke Ḷhudā ke sandūq ko Yarūshalam lāne ke lie taiyār kiyā.

¹⁵ Phir Lāwī Allāh ke sandūq ko uṭhāne kī lakariyōñ se apne kandhoñ par yoñ hī rakh kar chal paṛe jis tarah Mūsā ne Rab ke kalām ke mutābiq farmāyā thā.

¹⁶ Dāūd ne Lāwī sarbarāhoñ ko yih hukm bhī diyā, “Apne qabāile meñ se aise ādmiyōñ ko chun leñ jo sāz, sitār, sarod aur jhāñjh bajāte hue ḵhushī ke gīt gāeñ.”

¹⁷ Us zimmedārī ke lie Lāwiyōñ ne zail ke ādmiyōñ ko muqarrar kiyā: Haimān bin Yoel,

us kā bhāi Āsaf bin Barakiyāh aur Mirārī ke kḥāndān kā Aitān bin Kausāyāh.

¹⁸ Dūsre maqām par un ke yih bhāi āe: Zakariyāh, Yāziyel, Samīrāmot, Yihiyel, Unnī, Iliyāb, Bināyāh, Māsiyāh, Mattitiyāh, Ilifalehū, Miqniyāh, Obed-adom aur Ya'iyel. Yih darbān the.

¹⁹ Haimān, Āsaf aur Aitān gulūkār the, aur unheñ pītal ke jhāñjh bajāne kī zimmedārī dī gai.

²⁰ Zakariyāh, Aziyel, Samīrāmot, Yihiyel, Unnī, Iliyāb, Māsiyāh aur Bināyāh ko alāmūt ke tarz par sitār bajānā thā.

²¹ Mattitiyāh, Ilifalehū, Miqniyāh, Obed-adom, Ya'iyel aur Azaziyāh ko Shamīnīt ke tarz par sarod bajāne ke lie chunā gayā.

²² Kananiyāh ne Lāwiyōñ kī kwair kī rāhnumāi kī, kyoñki wuh is meñ māhir thā.

²³⁻²⁴ Barakiyāh, Ilqānā, Obed-adom aur Yahiyāh ahd ke sandūq ke darbān the. Sabaniyāh, Yūsafat, Nataniyel, Amāsī, Zakariyāh, Bināyāh aur Iliyazar ko turam bajā kar Allāh ke sandūq ke āge āge chalne kī zimmedārī dī gai. Sātoñ imām the.

Dāūd Ahd kā Sandūq Yarūshalam meñ Le Ātā Hai

²⁵ Phir Dāūd, Isrāil ke buzurg aur hazār hazār faujiyōñ par muqarrar afsar kḥushī manāte hue nikal kar Obed-adom ke ghar gae tāki Rab ke ahd kā sandūq wahāñ se le kar Yarūshalam pahuñchāeñ.

²⁶ Jab zāhir huā ki Allāh ahd ke sandūq ko uṭhāne wāle Lāwiyōñ kī madad kar rahā hai to sāt jawān sāñḍoñ aur sāt menḍhoñ ko qurbān kiyā gayā.

²⁷ Dāūd bārīk katān kā libās pahne hue thā, aur is tarah ahd kā sandūq uṭhāne wāle Lāwī, gulūkār aur kwāir kā liḍar kananiyāh bhī. Is ke alāwā Dāūd katān kā bālāpōsh pahne hue thā.

²⁸ Tamām Isrāīlī khushī ke nāre lagā lagā kar, narsinge aur turam phūñk phūñk kar aur jhāñjh, sitār aur sarod bajā bajā kar Rab ke ahd kā sandūq Yarūshalam lāe.

²⁹ Rab kā ahd kā sandūq Dāūd ke shahr meñ dākḥil huā to Dāūd kī biwī Mīkal bint Sāul khīrkī meñ se julūs ko dekh rahī thī. Jab bādshāh kūdtā aur nāchtā huā nazar āyā to Mīkal ne use haqīr jānā.

16

¹ Allāh kā sandūq us tambū ke darmiyān meñ rakhā gayā jo Dāūd ne us ke lie lagwāyā thā. Phir unhoñ ne Allāh ke huzūr bhasm hone wāli aur salāmatī kī qurbāniyāñ pesh kīñ.

² Is ke bād Dāūd ne qaum ko Rab ke nām se barkat de kar

³ har Isrāīlī mard aur aurat ko ek roṭī, khajūr kī ek ṭikkī aur kishmish kī ek ṭikkī de dī.

⁴ Us ne kuchh Lāwiyōñ ko Rab ke sandūq ke sāmne khidmat karne kī zimmedārī dī. Unheñ Rab Isrāīl ke Khudā kī tamjīd aur hamd-o-sanā karnī thī.

⁵ Un kā sarbarāh Āsaf jhāñjh bajātā thā. Us kā nāyb Zakariyāh thā. Phir Ya'iyel, Samīrāmot,

Yihiyel, Mattitiyāh, Iliyāb, Bināyāh, Obed-adom aur Ya'iyel the jo sitār aur sarod bajāte the.

⁶ Bināyāh aur Yahziyel Imāmoñ kī zimmedārī Allāh ke ahd ke sandūq ke sāmne turam bajānā thī.

Shukr kā Gīt

⁷ Us din Dāūd ne pahlī dafā Āsaf aur us ke sāthī Lāwiyon ke hawāle zail kā gīt karke unheñ Rab kī satāish karne kī zimmedārī dī.

⁸ “Rab kā shukr karo aur us kā nām pukāro! Aqwām meñ us ke kāmoñ kā elān karo.

⁹ Sāz bajā kar us kī madahsarāi karo. Us ke tamām ajāyb ke bāre meñ logoñ ko batāo.

¹⁰ Us ke muqaddas nām par faḡhr karo. Rab ke tālib dil se ḡhush hoñ.

¹¹ Rab aur us kī qudrat kī dariyāft karo, har waqt us ke chehre ke tālib raho.

¹² Jo mojize us ne kie unheñ yād karo. Us ke ilāhī nishān aur us ke muñh ke faisle dohrāte raho.

¹³ Tum jo us ke ḡhādim Isrāīl kī aulād aur Yāqūb ke farzand ho, jo us ke barguzīdā log ho, tumheñ sab kuchh yād rahe!

¹⁴ Wuhī Rab hamārā Ḡhudā hai, wuhī pūrī duniyā kī adālat kartā hai.

¹⁵ Wuh hameshā apne ahd kā ḡhayāl rakhtā hai, us kalām kā jo us ne hazār pushton ke lie farmāyā thā.

¹⁶ Yih wuh ahd hai jo us ne Ibrāhīm se bāndhā, wuh wādā jo us ne qasam khā kar Is'hāq se kiyā thā.

17 Us ne use Yāqūb ke lie qāym kiyā tāki wuh us ke mutābiq zindagī guzāre, us ne tasdīq kī ki yih merā Isrāīl se abadī ahd hai.

18 Sāth sāth us ne farmāyā, ‘Main tujhe Mulk-e-Kanān dūngā. Yih terī mīrās kā hissā hogā.’

19 Us waqt wuh tādād meñ kam aur thoṛe hī the balki mulk meñ ajnabī hī the.

20 Ab tak wuh muḵhtalif qaumoñ aur saltanaton meñ ghūmte-phirte the.

21 Lekin Allāh ne un par kisī ko zulm karne na diyā, aur un kī ḵhātir us ne bādshāhoñ ko dāntā,

22 ‘Mere masah kie hue ḵhādimoñ ko mat chhernā, mere nabiyoñ ko nuqsān mat pahuñchānā.’

23 Ai pūrī duniyā, Rab kī tamjīd meñ gīt gā! Roz baroz us kī najāt kī ḵhushḵhabrī sunā.

24 Qaumoñ meñ us kā jalāl aur tamām ummaton meñ us ke ajāyb bayān karo.

25 Kyoñki Rab azīm aur satāish ke bahut lāyq hai. Wuh tamām mābūdoñ se mahīb hai.

26 Kyoñki dīgar qaumoñ ke tamām mābūd but hī haiñ jabki Rab ne āsmān ko banāyā.

27 Us ke huzūr shān-o-shaukat, us kī sukūnatgāh meñ qudrat aur jalāl hai.

28 Ai qaumoñ ke qabīlo, Rab kī tamjīd karo, Rab ke jalāl aur qudrat kī satāish karo.

29 Rab ke nām ko jalāl do. Qurbānī le kar us ke huzūr āo. Muqaddas libās se ārāstā ho kar Rab ko sijdā karo.

³⁰ Pūrī duniyā us ke sāmne laraz uṭhe. Yaqīnan duniyā mazbūtī se qāym hai aur nahīn ḍagmagāegī.

³¹ Āsmān shādmān ho, aur zamīn jashn manāe. Qaumoñ meñ kahā jāe ki Rab Bādshāh hai.

³² Samundar aur jo kuchh us meñ hai kḥushī se garaj uṭhe, maidān aur jo kuchh us meñ hai bāgh bāgh ho.

³³ Phir jangal ke daraḳht Rab ke sāmne shādiyānā bajāeñge, kyoñki wuh ā rahā hai, wuh zamīn kī adālat karne ā rahā hai.

³⁴ Rab kā shukr karo, kyoñki wuh bhalā hai, aur us kī shafqat abadī hai.

³⁵ Us se iltamās karo, ‘Ai hamārī najāt ke Ḳhudā, hameñ bachā! Hameñ jamā karke dīgar qaumoñ ke hāth se chhuṛā. Tab hī ham tere muqaddas nām kī satāish kareñge aur tere qābil-e-tārīf kāmoñ par faḳhr kareñge.’

³⁶ Azal se abad tak Rab, Isrāīl ke Ḳhudā kī hamd ho!”

Tab pūrī qaum ne “Āmīn” aur “Rab kī hamd ho” kahā.

Lāwiyōñ kī Zimmedāriyāñ

³⁷ Dāūd ne Āsaf aur us ke sāthī Lāwiyōñ ko Rab ke ahd ke sandūq ke sāmne chhoṛ kar kahā, “Āindā yahāñ bāqāydaḡī se rozānā kī zarūrī kḥidmat karte jāeñ.”

³⁸ Is guroh meñ Obed-adom aur mazīd 68 Lāwī shāmīl the. Obed-adom bin Yadūtūn aur Hūsā darbān ban gae.

³⁹ Lekin Sadoq Imām aur us ke sāthī imāmon ko Dāūd ne Rab kī us sukūnatgāh ke pās chhoṛ diyā jo Jibaūn kī pahārī par thī.

⁴⁰ Kyoṅki lāzim thā ki wuh wahān har subah aur shām ko bhasm hone wālī qurbāniyān pesh karen aur bāqī tamām hidāyāt par amal karen jo Rab kī taraf se Isrāīl ke lie shariyat meṅ bayān kī gāi haiṅ.

⁴¹ Dāūd ne Haimān, Yadūtūn aur mazīd kuchh chīdā Lāwiyon ko bhī Jibaūn meṅ un ke pās chhoṛ diyā. Wahān un kī kḥās zimmedārī Rab kī hamd-o-sanā karnā thī, kyoṅki us kī shafqat abadī hai.

⁴² Un ke pās turam, jhānjh aur bāqī aise sāz the jo Allāh kī tārif meṅ gāe jāne wāle gīton ke sāth bajāe jāte the. Yadūtūn ke beṭon ko darbān banāyā gayā.

⁴³ Jashn ke bād sab log apne apne ghar chale gae. Dāūd bhī apne ghar lauṭā tāki apne kḥāndān ko barkat de kar salām kare.

17

Rab Dāūd ke lie Abadī Bādshāhī kā Wādā Kartā Hai

¹ Dāūd Bādshāh salāmatī se apne mahal meṅ rahne lagā. Ek din us ne Nātan Nabī se bāt kī, “Dekheṅ, maiṅ yahān deodār ke mahal meṅ rahtā hūn jabki Rab ke ahd kā sandūq ab tak tambū meṅ paṛā hai. Yih munāsib nahīn!”

² Nātan ne bādshāh kī hauslā-afzāi kī, “Jo kuchh bhī āp karnā chāhte haiṅ wuh karen. Allāh āp ke sāth hai.”

³ Lekin usī rāt Allāh Nātan se hamkalām huā,

4 “Mere khādīm Dāūd ke pās jā kar use batā de ki Rab farmātā hai, ‘Tū merī rihāish ke lie makān tāmīr nahīn karegā.

5 Āj tak main̄ kisī makān meñ nahīn rahā. Jab se main̄ Isrāīliyon̄ ko Misr se nikāl lāyā us waqt se main̄ khāime meñ rah kar jagah bajagah phirtā rahā hūn.

6 Jis daurān main̄ tamām Isrāīliyon̄ ke sāth idhar-udhar phirtā rahā kyā main̄ ne Isrāīl ke un rāhnumāon̄ se kabhī is nāte se shikāyat kī jinheñ main̄ ne apnī qaum kī gallābānī karne kā hukm diyā thā? Kyā main̄ ne un meñ se kisī se kahā ki tum ne mere lie deodār kā ghar kyon̄ nahīn banāyā?’

7 Chunānche mere khādīm Dāūd ko batā de, ‘Rabbul-afwāj farmātā hai ki main̄ hī ne tujhe charāgāh meñ bheṛon̄ kī gallābānī karne se fāriḡh karke apnī qaum Isrāīl kā bādshāh banā diyā hai.

8 Jahān bhī tū ne qadam rakhā wahān main̄ tere sāth rahā hūn. Tere dekhte dekhte main̄ ne tere tamām dushmanon̄ ko halāk kar diyā hai. Ab main̄ terā nām sarfarāz kar dūngā, wuh duniyā ke sab se azīm ādmiyon̄ ke nāmon̄ ke barābar hī hogā.

9 Aur main̄ apnī qaum Isrāīl ke lie ek watan muhaiyā karūnga, paude kī tarah unheñ yon̄ lagā dūngā ki wuh jaṛ pakar kar mahfūz raheṅge aur kabhī bechain nahīn hoṅge. Bedīn qaumeñ unheñ us tarah nahīn dabāeṅgī jis tarah māzī meñ kiyā kartī thīn,

10 us waqt se jab main̄ qaum par qāzī muqarar kartā thā. Main̄ tere dushmanon̄ ko khāk

meñ milā dūngā. Āj maiñ farmātā hūñ ki Rab hī tere lie ghar banāegā.

11 Jab tū būrhā ho kar kūch kar jāegā aur apne bāpdādā se jā milegā to maiñ terī jagah tere beṭoñ meñ se ek ko taḡht par biṭhā dūngā. Us kī bādshāhī ko maiñ mazbūt banā dūngā.

12 Wuhī mere lie ghar tāmīr karegā, aur maiñ us kā taḡht abad tak qāym rakhūngā.

13 Maiñ us kā bāp hūngā aur wuh merā beṭā hogā. Merī nazar-e-karm Sāul par na rahī, lekin maiñ use tere beṭe se kabhī nahīñ haṭāūngā.

14 Maiñ use apne gharāne aur apnī bādshāhī par hameshā qāym rakhūngā, us kā taḡht hameshā mazbūt rahegā.’ ”

Dāūd kī Shukrguzārī

15 Nātan ne Dāūd ke pās jā kar use sab kuchh sunāyā jo Rab ne use royā meñ batāyā thā.

16 Tab Dāūd ahd ke sandūq ke pās gayā aur Rab ke huzūr baiṭh kar duā karne lagā,

“Ai Rab Ḳhudā, maiñ kaun hūñ aur merā ḳhāndān kyā haisiyat rakhtā hai ki tū ne mujhe yahāñ tak pahuñchāyā hai?

17 Aur ab ai Allāh, tū mujhe aur bhī zyādā atā karne ko hai, kyonki tū ne apne ḳhādim ke gharāne ke mustaqbil ke बारे meñ bhī wādā kiyā hai. Ai Rab Ḳhudā, tū ne yon mujh par nigāh ḡālī hai goyā ki maiñ koī bahut aham bandā hūñ.

18-19 Lekin maiñ mazīd kyā kahūñ jab tū ne yon apne ḳhādim kī izzat kī hai? Ai Rab, tū to apne ḳhādim ko jāntā hai. Tū ne apne ḳhādim

kī k̄hātir aur apnī marzī ke mutābiq yih azīm kām karke in azīm wādoñ kī ittalā dī hai.

²⁰ Ai Rab, tujh jaisā koī nahīñ hai. Ham ne apne kānoñ se sun liyā hai ki tere siwā koī aur Ḳhudā nahīñ hai.

²¹ Duniyā meñ kaun-sī qaum terī ummat Isrāīl kī mānind hai? Tū ne isī ek qaum kā fidyā de kar use ghulāmī se chhurāyā aur apnī qaum banā liyā. Tū ne Isrāīl ke wāste bare aur haibatnāk kām karke apne nām kī shohrat phailā dī. Hamēñ Misr se rihā karke tū ne qaumoñ ko hamāre āge se nikāl diyā.

²² Ai Rab, tū Isrāīl ko hameshā ke lie apnī qaum banā kar un kā Ḳhudā ban gayā hai.

²³ Chunāñche ai Rab, jo bāt tū ne apne k̄hādīm aur us ke gharāne ke bāre meñ kī hai use abad tak qāym rakh aur apnā wādā pūrā kar.

²⁴ Tab wuh mazbūt rahegā aur terā nām abad tak mashhūr rahegā. Phir log taslīm kareñge ki Isrāīl kā Ḳhudā Rabbul-afwāj wāqai Isrāīl kā Ḳhudā hai, aur tere k̄hādīm Dāūd kā gharānā bhī abad tak tere huzūr qāym rahegā.

²⁵ Ai mere Ḳhudā, tū ne apne k̄hādīm ke kān ko is bāt ke lie khol diyā hai. Tū hī ne farmāyā, 'Maiñ tere lie ghar tāmīr karūnga.' Sirf isī lie tere k̄hādīm ne yoñ tujh se duā karne kī jurrat kī hai.

²⁶ Ai Rab, tū hī Ḳhudā hai. Tū ne apne k̄hādīm se in achchhī chīzoñ kā wādā kiyā hai.

²⁷ Ab tū apne k̄hādīm ke gharāne ko barkat dene par rāzī ho gayā hai tāki wuh hameshā tak tere sāmne qāym rahe. Kyonki tū hī ne

use barkat dī hai, is lie wuh abad tak mubārak rahegā.”

18

Dāūd kī Jangeñ

¹ Phir aisā waqt āyā ki Dāūd ne Filistiyon ko shikast de kar unheñ apne tābe kar liyā aur Jāt Shahr par gird-o-nawāh kī ābādiyon samet qabzā kar liyā.

² Us ne Moābiyon par bhī fatah pāī, aur wuh us ke tābe ho kar use kharāj dene lage.

³ Dāūd ne shimālī Shām ke shahr Zobāh ke bādshāh Hadadazar ko bhī Hamāt ke qarīb harā diyā jab Hadadazar Dariyā-e-Furāt par qābū pāne ke lie nikal āyā thā.

⁴ Dāūd ne 1,000 rathon, 7,000 ghūrsawāron aur 20,000 piyādā sipāhiyon ko giriftār kar liyā. Rathon ke 100 ghoron ko us ne apne lie mahfūz rakhā jabki bāqiyon kī us ne koncheñ kāt dīn tāki wuh āindā jang ke lie istemāl na ho sakeñ.

⁵ Jab Damishq ke Arāmī bāshinde Zobāh ke bādshāh Hadadazar kī madad karne āe to Dāūd ne un ke 22,000 afrād halāk kar die.

⁶ Phir us ne Damishq ke ilāqe meñ apnī fauji chaukiyān qāym kīn. Arāmī us ke tābe ho gae aur use kharāj dete rahe. Jahān bhī Dāūd gayā wahān Rab ne use kāmyābī bakshshī.

⁷ Sone kī jo dhāleñ Hadadazar ke afsaron ke pās thīn unheñ Dāūd Yarūshalam le gayā.

⁸ Hadadazar ke do shahron Kūn aur Tibkhat se us ne kasrat kā pītal chhīn liyā. Bād meñ Sulemān ne yih pītal Rab ke ghar meñ

‘Samundar’ nāmī pītal kā hauz, satūn aur pītal kā muḫtaliḥ sāmān banāne ke lie istemāl kiyā.

⁹ Jab Hamāt ke bādshāh Tūi ko ittalā milī ki Dāūd ne Zobāh ke bādshāh Hadadazar kī pūrī fauj par fatah pāi hai

¹⁰ to us ne apne beṭe Hadūrām ko Dāūd ke pās bhejā tāki use salām kahe. Hadūrām ne Dāūd ko Hadadazar par fatah ke lie mubārakbād dī, kyonki Hadadazar Tūi kā dushman thā, aur un ke darmiyān jang rahī thī. Hadūrām ne Dāūd ko sone, chāndī aur pītal ke bahut-se tohfe bhī pesh kie.

¹¹ Dāūd ne yih chīzeñ Rab ke lie maḥsūs kar dīñ. Jahān bhī wuh dūsri qaumon par ḡhālib āyā wahān kī sonā-chāndī us ne Rab ke lie maḥsūs kar dī. Yoñ Adom, Moāb, Ammon, Filistiya aur Amālīq kī sonā-chāndī Rab ko pesh kī gāi.

¹² Abīshai bin Zarūyāh ne Namak kī Wādī meñ Adomiyon par fatah pā kar 18,000 afrād halāk kar die.

¹³ Us ne Adom ke pūre mulk meñ apnī fauji chaukiyān qāym kīñ, aur tamām Adomī Dāūd ke tābe ho gae. Dāūd jahān bhī jātā Rab us kī madad karke use fatah baḥshtā.

Dāūd ke Ālā Afsar

¹⁴ Jitnī der Dāūd pūre Isrāil par hukūmat kartā rahā utnī der tak us ne dhyān diyā ki qaum ke har ek shaḥs ko insāf mil jāe.

¹⁵ Yoāb bin Zarūyāh fauj par muqarrar thā. Yahūsafat bin Aḥhīlūd bādshāh kā mushīr-e-ḥās thā.

¹⁶ Sadoq bin Aḥhītūb aur Abīmalik bin Abiyātar imām the. Shaushā mīrmunshī thā.

¹⁷ Bināyāh bin Yahoyadā Dāūd ke ḳhās daste banām Karetī aur Faletī kā kaptān muḳarrar thā. Dāūd ke beṭe ālā afsar the.

19

Ammonī Dāūd kī Be'izzatī Karte Haiñ

¹ Kuchh der ke bād Ammoniyōñ kā bādshāh Nāhas faut huā, aur us kā beṭā taḳhtnashīn huā.

² Dāūd ne sochā, “Nāhas ne hameshā mujh par mehrbānī kī thī, is lie ab maiñ bhī us ke beṭe Hanūn par mehrbānī karūnga.” Us ne bāp kī wafāt kā afsos karne ke lie Hanūn ke pās wafd bhejā.

Lekin jab Dāūd ke safir Ammoniyōñ ke darbār meñ pahuñch gae tāki Hanūn ke sāmne afsos kā izhār karen

³ to us mulk ke buzurg Hanūn Bādshāh ke kān meñ manfī bāteñ bharne lage, “Kyā Dāūd ne in ādmiyōñ ko wāqai sirf is lie bhejā hai ki wuh afsos karke āp ke bāp kā ehtirām karen? Hargiz nahīn! Yih sirf bahānā hai. Asal meñ yih jāsūs haiñ jo hamāre mulk ke bāre meñ mālūmāt hāsīl karnā chāhte haiñ tāki us par ḳabzā kar sakeñ.”

⁴ Chunāñche Hanūn ne Dāūd ke ādmiyōñ ko pakaṛwā kar un kī dāḥiyāñ munḍwā dīñ aur un ke libās ko kamr se le kar pāñwoñ tak kāṭ kar utarwāyā. Isī hālat meñ bādshāh ne unheñ fāriḡh kar diyā.

⁵ Jab Dāūd ko is kī ḳhabar milī to us ne apne ḳāsidoñ ko un se milne ke lie bhejā tāki unheñ batāeñ, “Yarīhū meñ us waḳt tak ṭhahre raheñ jab tak āp kī dāḥiyāñ dubārā bahāl na ho jāeñ.”

Kyoṅki wuh apnī dārhiyoṅ kī wajah se baṛī sharmindagī mahsūs kar rahe the.

Ammoniyōṅ se Jang

⁶ Ammoniyōṅ ko k̄hūb mālūm thā ki is harkat se ham Dāūd ke dushman ban gae haiṅ. Is lie Hanūn aur Ammoniyōṅ ne Masoputāmiyā, Arām-mākā aur Zobāh ko chāndī ke 34,000 kilogrām bhej kar kirāe par rath aur rathsawār mangwāe.

⁷ Yoṅ unheṅ 32,000 rath un ke sawāroṅ samet mil gae. Mākā kā bādshāh bhī apne dastoṅ ke sāth un se muttahid huā. Mīdabā ke qarīb unhoṅ ne apnī lashkargāh lagāi. Ammonī bhī apne shahroṅ se nikal kar jang ke lie jamā hue.

⁸ Jab Dāūd ko is kā ilm huā to us ne Yoāb ko pūrī fauj ke sāth un kā muqābalā karne ke lie bhej diyā.

⁹ Ammonī apne dārul-hukūmat Rabbā se nikal kar shahr ke darwāze ke sāmne hī saf-ārā hue jabki dūsre mamālik se āe hue bādshāh kuchh fāsile par khule maidān meṅ khaṛe ho gae.

¹⁰ Jab Yoāb ne jān liyā ki sāmne aur pīchhe donoṅ taraf se hamle kā k̄hatrā hai to us ne apnī fauj ko do hissoṅ meṅ taqsīm kar diyā. Sab se achche faujiyoṅ ke sāth wuh k̄hud Shām ke sipāhiyoṅ se laṛne ke lie taiyār huā.

¹¹ Baqī ādmiyoṅ ko us ne apne bhāi Abīshai ke hawāle kar diyā tāki wuh Ammoniyōṅ se laṛeṅ.

¹² Ek dūsre se alag hone se pahle Yoāb ne Abīshai se kahā, “Agar Shām ke faujī mujh par ghālib āne lageṅ to mere pās ā kar merī madad

karnā. Lekin agar āp Ammoniyon par qābū na pā sakeñ to main ā kar āp kī madad karūnga.

¹³ Hauslā rakheñ! Ham dilerī se apnī qaum aur apne Khudā ke shahron ke lie laṛeñ. Aur Rab wuh kuchh hone de jo us kī nazar meñ ṭhīk hai.”

¹⁴ Yoāb ne apnī fauj ke sāth Shām ke faujiyon par hamlā kiyā to wuh us ke sāmne se bhāgne lage.

¹⁵ Yih dekh kar Ammonī bhī us ke bhāi Abīshai se farār ho kar shahr meñ dākḥil hue. Tab Yoāb Yarūshalam wāpas chalā gayā.

Shām ke kḥilāf Jang

¹⁶ Jab Shām ke faujiyon ko shikast kī be'izzatī kā ehsās huā to unhoñ ne Dariyā-e-Furāt ke pār Masopotāmiyā meñ ābād Arāmiyon ke pās qāsīd bheje tāki wuh bhī laṛne meñ madad karen. Hadadazar kā kamānḍar Sofak un par muqarrar huā.

¹⁷ Jab Dāūd ko kḥabar milī to us ne Isrāīl ke tamām laṛne ke qābil ādmiyon ko jamā kiyā aur Dariyā-e-Yardan ko pār karke un ke muqābil safārā huā. Jab wuh yon un se laṛne ke lie taiyār huā to Arāmī us kā muqābalā karne lage.

¹⁸ Lekin unheñ dubārā shikast mān kar farār honā parā. Is dafā un ke 7,000 rathbānon ke alāwā 40,000 piyādā sipāhī halāk hue. Dāūd ne fauj ke kamānḍar Sofak ko bhī mār ḍālā.

¹⁹ Jo Arāmī pahle Hadadazar ke tābe the unhoñ ne ab hār mān kar Isrāīliyon se sulah kar lī aur un ke tābe ho gae. Us waqt se Arāmiyon ne Ammoniyon kī madad karne kī phir jurrat na kī.

20

Rabbā Shahr par Fatah

¹ Bahār kā mausam ā gayā, wuh waqt jab bādshāh jang ke lie nikalte haiñ. Tab Yoāb ne fauj le kar Ammoniyon kā mulk tabāh kar diyā. Laṛte laṛte wuh Rabbā tak pahuñch gayā aur us kā muhāsarā karne lagā. Lekin Dāūd khud Yarūshalam meñ rahā. Phir Yoāb ne Rabbā ko bhī shikast de kar khāk meñ milā diyā.

² Dāūd ne Hanūn Bādshāh kā tāj us ke sar se utār kar apne sar par rakh liyā. Sone ke is tāj kā wazn 34 kilogrām thā, aur us meñ ek beshqīmat jauhar jaṛā huā thā. Dāūd ne shahr se bahut-sā lūṭā huā māl le kar

³ us ke bāshindoñ ko ghulām banā liyā. Unheñ patthar kāṭne kī āriyāñ, lohe kī kudāleñ aur kulhāriyāñ dī gaññ tāki wuh mazdūrī karen. Yihi sulūk bāqī Ammonī shahron ke bāshindoñ ke sāth bhī kiyā gayā. Jang ke iḡhtitām par Dāūd pūrī fauj ke sāth Yarūshalam lauṭ āyā.

Filistiyon se Jang

⁴ Is ke bād Isrāīliyon ko Jazar ke qarīb Filistiyon se laṛnā paṛā. Wahāñ Sibbakī Hūsātī ne dewqāmat mard Rafā kī aulād meñ se ek ādmī ko mār ḍālā jis kā nām Saffī thā. Yon Filistiyon ko tābe kar liyā gayā.

⁵ Un se ek aur laṛāī ke daurān Ilhanān bin Yāir ne Jātī Jālūt ke bhāī Lahmī ko maut ke ghāṭ utār diyā. Us kā nezā khaddī ke shahtīr jaisā baṛā thā.

⁶ Ek aur dafā Jāt ke pās laṛāī huī. Filistiyon kā ek faujī jo Rafā kī nasl kā thā bahut lambā thā.

Us ke hāthoñ aur pairon kī chhih chhih ungliyāñ yāñī mil kar 24 ungliyāñ thīñ.

⁷ Jab wuh Isrāīliyoñ kā mazāq uṛāne lagā to Dāūd ke bhāī Simā ke beṭe Yūnatan ne use mār ḍālā.

⁸ Jāt ke yih dewqāmat mard Rafā kī aulād the, aur wuh Dāūd aur us ke faujiyoñ ke hāthoñ halāk hue.

21

Dāūd kī Mardumshumārī

¹ Ek din Iblīs Isrāīl ke ḳhilāf uṭh khaṛā huā aur Dāūd ko Isrāīl kī mardumshumārī karne par uksāyā.

² Dāūd ne Yoāb aur qaum ke buzurgoñ ko hukm diyā, “Dān se le kar Bair-sabā tak Isrāīl ke tamām qabīloñ meñ se guzarte hue jang karne ke qābil mardoñ ko gin leñ. Phir wāpas ā kar mujhe ittalā deñ tāki mālūm ho jāe kī un kī kul tādād kyā hai.”

³ Lekin Yoāb ne etarāz kiyā, “Ai bādshāh mere āqā, kāsh Rab apne faujiyoñ kī tādād sau gunā baṛhā de. Kyoñki yih to sab āp ke ḳhādīm haiñ. Lekin mere āqā un kī mardumshumārī kyoñ karnā chāhte haiñ? Isrāīl āp ke sabab se kyoñ qusūrwar ṭhahre?”

⁴ Lekin bādshāh Yoāb ke etarāzāt ke bāwujūd apnī bāt par ḍaṭā rahā. Chunāñche Yoāb darbār se rawānā huā aur pūre Isrāīl meñ se guzar kar us kī mardumshumārī kī. Is ke bād wuh Yarūshalam wāpas ā gayā.

⁵ Wahāñ us ne Dāūd ko mardumshumārī kī pūrī riport pesh kī. Isrāīl meñ 11,00,000 talwār

chalāne ke qābil afrād the jabki Yahūdāh ke 4,70,000 mard the.

⁶ Hālānki Yoāb ne Lāwī aur Binyamīn ke qabīloñ ko mardumshumārī meñ shāmil nahīñ kiyā thā, kyoñki use yih kām karne se ghin ātī thī.

⁷ Allāh ko Dāūd kī yih harkat burī lagī, is lie us ne Isrāīl ko sazā dī.

⁸ Tab Dāūd ne Allāh se duā kī, “Mujh se sangīn gunāh sarzad huā hai. Ab apne khādīm kā qusūr muāf kar. Mujh se baṛī hamāqat huī hai.”

⁹ Tab Rab Dāūd ke ghaibbīn Jād Nabī se hamkalām huā,

¹⁰ “Dāūd ke pās jā kar use batā denā, ‘Rab tujhe tīn sazāeñ pesh kartā hai. In meñ se ek chun le.’ ”

¹¹ Jād Dāūd ke pās gayā aur use Rab kā paighām sunā diyā. Us ne sawāl kiyā, “Āp kis sazā ko tarjīh dete haiñ?”

¹² Sāt sāl ke daurān kāl? Yā yih ki āp ke dushman tīn māh tak āp ko talwār se mār mār kar āp kā tāqqub karte raheñ? Yā yih ki Rab kī talwār Isrāīl meñ se guzare? Is sūrat meñ Rab kā farishtā mulk meñ wabā phailā kar pūre Isrāīl kā satyānās kar degā.”

¹³ Dāūd ne jawāb diyā, “Hāy main kyā kahūñ? Main bahut pareshān hūñ. Lekin ādmiyoñ ke hāthoñ meñ paṛ jāne kī nisbat behtar hai ki ham Rab hī ke hāthoñ meñ paṛ jāeñ, kyoñki us kā rahm nihāyat azīm hai.”

¹⁴ Tab Rab ne Isrāīl meñ wabā phailne dī. Mulak meñ 70,000 afrād halāk hue.

15 Allāh ne apne farishte ko Yarūshalam ko tabāh karne ke lie bhī bhejā. Lekin farishtā abhī is ke lie taiyār ho rahā thā ki Rab ne logon kī musibat ko dekh kar tars khāyā aur tabāh karne wāle farishte ko hukm diyā, “Bas kar! Ab bāz ā.” Us waqt Rab kā farishtā wahān kharā thā jahān urnān yānī Araunāh Yabūsī apnā anāj gāhtā thā.

16 Dāūd ne apnī nigāh uṭhā kar Rab ke farishte ko āsmān-o-zamīn ke darmiyān kharē dekhā. Apnī talwār miyān se khīnch kar us ne use Yarūshalam kī taraf barhāyā thā ki Dāūd buzurgon samet muñh ke bal gir gayā. Sab ṭaṭ kā libās oṛhe hue the.

17 Dāūd ne Allāh se iltamās kī, “Maiñ hī ne hukm diyā ki laṛne ke qābil mardon ko ginā jāe. Maiñ hī ne gunāh kiyā hai, yih merā hī qusūr hai. In bheṛon se kyā ghaltī huī hai? Ai Rab mere Kḥudā, barāh-e-karm in ko chhoṛ kar mujhe aur mere kḥāndān ko sazā de. Apnī qaum se wabā dūr kar!”

18 Phir Rab ke farishte ne Jād kī mārifat Dāūd ko paighām bhejā, “Araunāh Yabūsī kī gāhne kī jagah ke pās jā kar us par Rab kī qurbāngāh banā le.”

19 Chunāñche Dāūd chaṛh kar gāhne kī jagah ke pās āyā jis tarah Rab ne Jād kī mārifat farmāyā thā.

20 Us waqt Araunāh apne chār beṛon ke sāth gandum gāh rahā thā. Jab us ne pīchhe dekhā to farishtā nazar āyā. Araunāh ke beṛe bhāg kar chhup gae.

21 Itne meñ Dāūd ā pahuñchā. Use deḳhte hī Araunāh gāhne kī jagah ko chhoṛ kar us se milne

gayā aur us ke sāmne aundhe muñh jhuk gayā.

²² Dāūd ne us se kahā, “Mujhe apnī gāhne kī jagah de deñ tāki maiñ yahān Rab ke lie qurbāngāh tāmīr karūñ. Kyoñki yih karne se wabā ruk jāegī. Mujhe is kī pūrī qīmat batāeñ.”

²³ Araunāh ne Dāūd se kahā, “Mere āqā aur bādshāh, ise le kar wuh kuchh karen jo āp ko achchhā lage. Dekheñ, maiñ āp ko apne bailoñ ko bhasm hone wālī qurbāniyoñ ke lie de detā hūñ. Anāj ko gāhne kā sāmān qurbāngāh par rakh kar jalā deñ. Merā anāj ghallā kī nazar ke lie hāzir hai. Maiñ khushī se āp ko yih sab kuchh de detā hūñ.”

²⁴ Lekin Dāūd Bādshāh ne inkār kiyā, “Nahiñ, maiñ zarūr har chīz kī pūrī qīmat adā karūngā. Jo āp kī hai use maiñ le kar Rab ko pesh nahīn karūngā, na maiñ aisī koī bhasm hone wālī qurbānī chaḥhāūngā jo mujhe muft meñ mil jāe.”

²⁵ Chunānche Dāūd ne Araunāh ko us jagah ke lie sone ke 600 sikke de die.

²⁶ Us ne wahān Rab kī tāzīm meñ qurbāngāh tāmīr karke us par bhasm hone wālī aur salāmatī kī qurbāniyān chaḥhāīñ. Jab us ne Rab se iltamās kī to Rab ne us kī sunī aur jawāb meñ āsmān se bhasm hone wālī qurbānī par āg bhej dī.

²⁷ Phir Rab ne maut ke farishte ko hukm diyā, aur us ne apnī talwār ko dubārā miyān meñ ḍāl diyā.

²⁸ Yoñ Dāūd ne jān liyā ki Rab ne Araunāh Yabūsī kī gahne kī jagah par merī sunī jab maiñ ne yahān qurbāniyān chaḥhāīñ.

²⁹ Us waqt Rab kā wuh muqaddas khaimā jo Mūsā ne registān meñ banwāyā thā Jibaūn kī pahārī par thā. Qurbāniyoñ ko jalāne kī qurbāngāh bhī wahīn thī.

³⁰ Lekin ab Dāūd meñ wahāñ jā kar Rab ke huzūr us kī marzī dariyāft karne kī jurrat na rahī, kyōñki Rab ke farishte kī talwār ko dekh kar us par itnī shadīd dahshat tāri huī ki wuh jā hī nahīn saktā thā.

22

¹ Is lie Dāūd ne faislā kiyā, “Rab hamāre Khudā kā ghar gāhne kī is jagah par hogā, aur yahāñ wuh qurbāngāh bhī hogī jis par Isrāīl ke lie bhasm hone wālī qurbānī jalāi jāti hai.”

Dāūd Rab kā Ghar Banāne kī Taiyāriyāñ Kartā Hai

² Chunāñche us ne Isrāīl meñ rahne wāle pardesiyoñ ko bulā kar unheñ Allāh ke ghar ke lie darkār tarāshe hue patthar taiyār karne kī zimmedāri dī.

³ Is ke alāwā Dāūd ne darwāzoñ ke kiwāroñ kī kīloñ aur kaṛoñ ke lie lohe ke baṛe dher lagāe. Sāth sāth itnā pital ikaṭṭhā kiyā gayā ki aḳhirkār use tolā na jā sakā.

⁴ Isī tarah deodār kī bahut zyādā lakaṛī Yarūshalam lāi gāi. Saidā aur Sūr ke bāshindoñ ne use Dāūd tak pahuñchāyā.

⁵ Yih sāmān jamā karne ke pīchhe Dāūd kā yih khayāl thā, “Merā beṭā Sulemān jawān hai, aur us kā abhī itnā tajrabā nahīn hai, hālāñki jo ghar Rab ke lie banwānā hai use itnā baṛā aur shāndār hone kī zarūrat hai ki tamām duniyā

hakkā-bakkā rah kar us kī tārīf kare. Is lie main̄ khud jahān tak ho sake use banwāne kī taiyāriyān karūnga.” Yihī wajah thī ki Dāūd ne apnī maut se pahle itnā sāmān jamā karāyā.

Dāūd Sulemān ko Rab kā Ghar Banwāne kī Zimmedārī Detā Hai

⁶ Phir Dāūd ne apne beṭe Sulemān ko bulā kar use Rab Isrāīl ke Ḳhudā ke lie sukūnatgāh banwāne kī zimmedārī de kar

⁷ kahā, “Mere beṭe, main̄ khud Rab apne Ḳhudā ke nām ke lie ghar banānā chāhtā thā.

⁸ Lekin mujhe ijāzat nahīn milī, kyonki Rab mujh se hamkalām huā, ‘Tū ne shadīd qism kī jangeñ laṛ kar beshumār logoñ ko mār diyā hai. Nahīn, tū mere nām ke lie ghar tāmīr nahīn karegā, kyonki mere deḳhte deḳhte tū bahut ḳhūnrezī kā sabab banā hai.

⁹ Lekin tere ek beṭā paidā hogā jo amn-pasand hogā. Use main̄ amn-o-amān muhaiyā karūnga, use chāroñ taraf ke dushmanoñ se laṛnā nahīn paṛegā. Us kā nām Sulemān hogā, aur us kī hukūmat ke daurān main̄ Isrāīl ko amn-o-amān atā karūnga.

¹⁰ Wuhī mere nām ke lie ghar banāegā. Wuh merā beṭā hogā aur main̄ us kā bāp hūngā. Aur main̄ Isrāīl par us kī bādshāhī kā taḳht hameshā tak qāym rakhūngā.’ ”

¹¹ Dāūd ne bāt jāri rakh kar kahā, “Mere beṭe, Rab āp ke sāth ho tāki āp ko kāmyābī hāsīl ho aur āp Rab apne Ḳhudā kā ghar us ke wāde ke mutābiq tāmīr kar sakeñ.

¹² Āp ko Isrāīl par muqarrar karte waqt Rab āp ko hikmat aur samajh atā kare tāki āp Rab apne Ḳhudā kī shariyat par amal kar sakeñ.

¹³ Agar āp ehtiyāt se un hidāyāt aur ahkām par amal karen jo Rab ne Mūsā kī mārifat Isrāīl ko de die to āp ko zarūr kāmyābī hāsil hogī. Mazbūt aur diler hoñ. Dareñ mat aur himmat na hāreñ.

¹⁴ Dekheñ, maiñ ne baṛī jidd-o-jahd ke sāth Rab ke ghar ke lie sone ke 34,00,000 kilogrām aur chāñdī ke 3,40,00,000 kilogrām taiyār kar rakhe haiñ. Is ke alāwā maiñ ne itnā pital aur lohā ikaṭṭhā kiyā ki use tolā nahīñ jā saktā, nīz lakaṛī aur patthar kā ḍher lagāyā, agarche āp aur bhī jamā karenge.

¹⁵ Āp kī madad karne wāle kāriḡar bahut haiñ. Un meñ patthar ko tarāshne wāle, rāj, baṛhaī aur aise kāriḡar shāmil haiñ jo mahārat se har qism kī chīz banā sakte haiñ,

¹⁶ ḳhāh wuh sone, chāñdī, pital yā lohe kī kyon na ho. Beshumār aise log taiyār khare haiñ. Ab kām shurū karen, aur Rab āp ke sāth ho!”

¹⁷ Phir Dāūd ne Isrāīl ke tamām rāhnumāoñ ko apne beṭe Sulemān kī madad karne kā hukm diyā.

¹⁸ Us ne un se kahā, “Rab āp kā Ḳhudā āp ke sāth hai. Us ne āp ko paṛosī qaumoñ se mahfūz rakh kar amn-o-amān atā kiyā hai. Mulk ke bāshindoñ ko us ne mere hawāle kar diyā, aur ab yih mulk Rab aur us kī qaum ke tābe ho gayā hai.

¹⁹ Ab dil-o-jān se Rab apne Ḳhudā ke tālib raheñ. Rab apne Ḳhudā ke maqdis kī tāmīr shurū karen tāki āp jaldī se ahd kā sandūq aur

muqaddas khaime ke sāmān ko us ghar meñ lā sakeñ jo Rab ke nām kī tazīm meñ tāmīr hogā.”

23

¹ Jab Dāūd umrrasīdā thā to us ne apne beṭe Sulemān ko Isrāīl kā bādshāh banā diyā.

Ḳhidmat ke lie Lāwiyōñ ke Guroh

² Dāūd ne Isrāīl ke tamām rāhnumāoñ ko imāmoñ aur Lāwiyōñ samet apne pās bulā liyā.

³ Tamām un Lāwiyōñ ko ginā gayā jin kī umr tīs sāl yā is se zāyd thī. Un kī kul tādād 38,000 thī.

⁴ Inheñ Dāūd ne mukhtalif zimmedāriyān sauñpiñ. 24,000 afrād Rab ke ghar kī tāmīr ke niḡarān, 6,000 afsar aur qāzī,

⁵ 4,000 darbān aur 4,000 aise mausiḡār ban gae jinheñ Dāūd ke banwāe hue sāzoñ ko bajā kar Rab kī hamd-o-sanā karnī thī.

⁶ Dāūd ne Lāwiyōñ ko Lāwī ke tīn beṭoñ Jairson, Qihāt aur Mirārī ke mutābiq tīn gurohoñ meñ taḡsīm kiyā.

⁷ Jairson ke do beṭe Lādān aur Simāī the.

⁸ Lādān ke tīn beṭe Yihiyel, Zaitām aur Yoel the.

⁹ Simāī ke tīn beṭe Salūmīt, Haziyel aur Hārān the. Yih Lādān ke gharānoñ ke sarbarāh the.

¹⁰⁻¹¹ Simāī ke chār beṭe bare se le kar chhoṭe tak Yahat, Zīzā, Yaūs aur Bariyā the. Chūñki Yaūs aur Bariyā ke kam beṭe the is lie un kī aulād mil kar ḡhidmat ke lihāz se ek hī ḡhāndān aur guroh kī haisiyat rakhtī thī.

¹² Qihāt ke chār beṭe Amrām, Izhār, Habrūn aur Uzziyel the.

13 Amrām ke do beṭe Hārūn aur Mūsā the. Hārūn aur us kī aulād ko alag kiyā gayā tāki wuh hameshā tak muqaddastarīn chīzoñ ko maḥsūs-o-muqaddas rakheñ, Rab ke huzūr qurbāniyāñ pesh kareñ, us kī ḳhidmat kareñ aur us ke nām se logoñ ko barkat deñ.

14 Mard-e-Ḳhudā Mūsā ke beṭoñ ko bāqī Lāwiyōñ meñ shumār kiyā jātā thā.

15 Mūsā ke do beṭe Jairsom aur Iliyazar the.

16 Jairsom ke pahlauṭhe kā nām Sabuel thā.

17 Iliyazar kā sirf ek beṭā Rahabiyāh thā. Lekin Rahabiyāh kī beshumār aulād thī.

18 Izhār ke pahlauṭhe kā nām Salūmīt thā.

19 Habrūn ke chār beṭe baṛe se le kar chhoṭe tak Yariyāh, Amariyāh, Yahziyel aur Yaqamiyām the.

20 Uzziyel kā pahlauṭhā Mīkāh thā. Dūsre kā nām Yissiyāh thā.

21 Mirārī ke do beṭe Mahlī aur Mūshī the. Mahlī ke do beṭe Iliyazar aur Qīs the.

22 Jab Iliyazar faut huā to us kī sirf beṭiyāñ thīñ. In beṭiyōñ kī shādī Qīs ke beṭoñ yāñī chachāzād bhāiyōñ se huī.

23 Mūshī ke tīn beṭe Mahlī, Idar aur Yarīmot the.

24 Ḡharz yih Lāwī ke qabile ke ḳhāndān aur sarparast the. Har ek ko ḳhāndānī rajistar meñ darj kiyā gayā thā. In meñ se jo Rab ke ghar meñ ḳhidmat karte the har ek kī umr kam az kam 20 sāl thī.

25-27 Kyoñki Dāūd ne marne se pahle pahle hukm diyā thā ki jitne Lāwiyōñ kī umr kam az

kam 20 sāl hai, wuh ḵhidmat ke lie rajistar meñ darj kie jāeñ. Is nāte se us ne kahā thā,

“Rab Isrāīl ke Ḵhudā ne apnī qaum ko amn-o-amān atā kiyā hai, aur ab wuh hameshā ke lie Yarūshalam meñ sukūnat karegā. Ab se Lāwiyōñ ko mulāqāt kā ḵhaimā aur us kā sāmān uṭhā kar jagah bajagah le jāne kī zarūrat nahīñ rahī.

²⁸ Ab se wuh imāmoñ kī madad karen jab yih Rab ke ghar meñ ḵhidmat karte haiñ. Wuh sahnoñ aur chhoṭe kamroñ ko sañbhāleñ aur dhyān deñ ki Rab ke ghar ke lie maḵsūs-o-muqaddas kī gaī chīzeñ pāk-sāf raheñ. Unheñ Allāh ke ghar meñ kāī aur zimmedāriyāñ bhī sauñpī jāeñ.

²⁹ Zail kī chīzeñ sañbhālnā sirf unhīñ kī zimmedārī hai: maḵsūs-o-muqaddas kī gaī roṭiyāñ, ḡhallā kī nazaroñ ke lie mustāmal maidā, beḵhamīrī roṭiyāñ pakāne aur gūndhne kā intazām. Lāzim hai ki wuhī tamām lawāzimāt ko achchhī tarah toleñ aur nāpeñ.

³⁰ Har subah aur shām ko un ke gulūkār Rab kī hamd-o-sanā karen.

³¹ Jab bhī Rab ko bhasm hone wālī qurbāniyāñ pesh kī jāeñ to Lāwī madad karen, ḵhāh Sabat ko, ḵhāh Nae Chāñd kī Īd yā kisī aur Īd ke mauqe par ho. Lāzim hai ki wuh rozānā muqarrarā tādad ke mutābiq ḵhidmat ke lie hāzir ho jāeñ.”

³² Is tarah Lāwī pahle mulāqāt ke ḵhaima meñ aur bād meñ Rab ke ghar meñ apnī ḵhidmat saranjām dete rahe. Wuh Rab ke ghar kī ḵhidmat meñ apne qabāyilī bhāiyōñ yāñī imāmoñ kī madad karte the.

24

Ḳhidmat ke lie Imāmoñ ke Guroh

¹ Hārūn kī aulād ko bhī muḳhtalif gurohoñ meñ taqsīm kiyā gayā. Hārūn ke chār beṭe Nadab, Abihū, Iliyazar aur Itamar the.

² Nadab aur Abihū apne bāp se pahle mar gae. Aur un ke beṭe nahīn the. Iliyazar aur Itamar imām ban gae.

³ Dāūd ne imāmoñ ko ḳhidmat ke muḳhtalif gurohoñ meñ taqsīm kiyā. Sadoq aur Aḳhīmalik ne is meñ Dāūd kī madad kī. (Sadoq Iliyazar kī aulād meñ se aur Aḳhīmalik Itamar kī aulād meñ se thā.)

⁴ Iliyazar kī aulād ko 16 gurohoñ meñ aur Itamar kī aulād ko 8 gurohoñ meñ taqsīm kiyā gayā, kyonki Iliyazar kī aulād ke itne hī zyādā ḳhāndānī sarparast the.

⁵ Tamām zimmedāriyāñ qurā ḍāl kar in muḳhtalif gurohoñ meñ taqsīm kī gain, kyonki Iliyazar aur Itamar donoñ ḳhāndānoñ ke bahut sāre aise afsar the jo pahle se maqdis meñ Rab kī ḳhidmat karte the.

⁶ Yih zimmedāriyāñ taqsīm karne ke lie Iliyazar aur Itamar kī aulād bārī bārī qurā ḍalte rahe. Qurā ḍalte waqt bādshāh, Isrāīl ke buzurg, Sadoq Imām, Aḳhīmalik bin Abiyātar aur imāmoñ aur Lāwiyoñ ke ḳhāndānī sarparast hāzir the. Mīrmunshī Samāyāh bin Nataniyel ne jo ḳhud Lāwī thā ḳhidmat ke in gurohoñ kī fahrist zail kī tartīb se likh lī jis tarah wuh qurā ḍalne se muqarrar kie gae.

⁷ 1. Yahūyarīb,

2. Yadāyāh,
- ⁸ 3. Hārim,
4. Saūrīm,
- ⁹ 5. Malkiyāh,
6. Miyāmīn,
- ¹⁰ 7. Haqqūz,
8. Abiyāh,
- ¹¹ 9. Yashua,
10. Sakaniyāh,
- ¹² 11. Iliyāsib,
12. Yaqīm,
- ¹³ 13. Ḳhuffāh,
14. Yasbiyāb,
- ¹⁴ 15. Biljā,
16. Immer,
- ¹⁵ 17. Ḳhazīr,
18. Fizzīz,
- ¹⁶ 19. Fatahiyāh,
20. Yahizqel,
- ¹⁷ 21. Yakīn,
22. Jamūl,
- ¹⁸ 23. Dilāyāh,
24. Māziyāh.

¹⁹ Imāmoñ ko isī tartīb ke mutābiq Rab ke ghar meñ ā kar apnī ḳhidmat saranjām denī thī, un hidāyāt ke mutābiq jo Rab Isrāīl ke Ḳhudā ne unheñ un ke bāp Hārūn kī mārifat dī thīñ.

Ḳhidmat ke lie Lāwiyōñ ke Mazīd Guroh

²⁰ Zail ke Lāwiyōñ ke mazīd ḳhāndānī sarparast haiñ:

Amrām kī aulād meñ se Sūbāel,
Sūbāel kī aulād meñ se Yahadiyāh

21 Rahabiyāh kī aulād meñ se Yissiyāh sarparast thā,

22 Izhār kī aulād meñ se Salūmīt,
Salūmīt kī aulād meñ se Yahat,

23 Habrūn kī aulād meñ se baṛe se le kar chhoṭe tak Yariyāh, Amariyāh, Yahziyel aur Yaḡamiyām,

24 Uzziyel kī aulād meñ se Mīkāh,
Mīkāh kī aulād meñ se Samīr,

25 Mīkāh kā bhāi Yissiyāh,

Yissiyāh kī aulād meñ se Zakariyāh,

26 Mirārī kī aulād meñ se Mahlī aur Mūshī,
us ke beṭe Yāziyāh kī aulād,

27 Mirārī ke beṭe Yāziyāh kī aulād meñ se Sūham, Zakkūr aur Ibrī,

28-29 Mahlī kī aulād meñ se Iliyazar aur Qīs. Iliyazar beaulād thā jabki Qīs ke hāñ Yarahmiyel paidā huā.

30 Mūshī kī aulād meñ se Mahlī, Idar aur Yarīmot bhī Lāwiyōñ ke in mazīd ḡhāndānī sarparastōñ meñ shāmil the.

31 Imāmoñ kī tarah un kī zimmedāriyāñ bhī qurā-andāzī se muḡarrar kī gaīñ. Is silsile meñ sab se chhoṭe bhāi ke ḡhāndān ke sāth aur sab se baṛe bhāi ke ḡhāndān ke sāth sulūk barābar thā. Is kār-rawāi ke lie bhī Dāūd Bādshāh, Sadoḡ, Aḡhīmalik aur imāmoñ aur Lāwiyōñ ke ḡhāndānī sarparast hāzir the.

25

Rab ke Ghar meñ Mausīqāroñ ke Guroh

1 Dāūd ne fauj ke ālā afsaroñ ke sāth Āsaf, Haimān aur Yadūtūn kī aulād ko ek ḡhās

ḳhidmat ke lie alag kar diyā. Unheñ nabuwwat kī rūh meñ sarod, sitār aur jhānjh bajānā thā. Zail ke ādmiyoñ ko muqarrar kiyā gayā:

² Āsaf ke ḳhāndān se Āsaf ke beṭe Zakkūr, Yūsuf, Nataniyāh aur Asarelāh. Un kā bāp guroh kā rāhnumā thā, aur wuh bādshāh kī hidāyāt ke mutābiq nabuwwat kī rūh meñ sāz bajātā thā.

³ Yadūtūn ke ḳhāndān se Yadūtūn ke beṭe Jidaliyāh, Zarī, Yasāyāh, Simaī, Hasbiyāh, aur Mattitiyāh. Un kā bāp guroh kā rāhnumā thā, aur wuh nabuwwat kī rūh meñ Rab kī hamd-osānā karte hue sitār bajātā thā.

⁴ Haimān ke ḳhāndān se Haimān ke beṭe Buqqiyāh, Māttaniyāh, Uzziyel, Sabuel, Yarīmot, Hananiyāh, Hanānī, Iliyātā, Jiddāltī, Rūmamtī-azar, Yasbiqāshā, Mallūtī, Hautir aur Mahāziyot.

⁵ In sab kā bāp Haimān Dāūd Bādshāh kā ghaibbīn thā. Allāh ne Haimān se wādā kiyā thā ki main terī tāqat barhā dūngā, is lie us ne use 14 beṭe aur tīn beṭiyān atā kī thīn.

⁶ Yih sab apne apne bāp yānī Āsaf, Yadūtūn aur Haimān kī rāhnumāi meñ sāz bajāte the. Jab kabhī Rab ke ghar meñ gīt gāe jāte the to yih mausiḳār sāth sāth jhānjh, sitār aur sarod bajāte the. Wuh apnī ḳhidmat bādshāh kī hidāyāt ke mutābiq saranjām dete the.

⁷ Apne bhāiyoñ samet jo Rab kī tāzīm meñ gīt gāte the un kī kul tādād 288 thī. Sab ke sab māhir the.

⁸ Un kī muḳhtalif zimmedāriyān bhī qurā ke zariye muqarrar kī gayīn. Is meñ sab ke sāth

sulūk ek jaisā thā, ḵhāh jawān the yā būrhe, ḵhāh ustād the yā shāgird.

⁹ Qurā ḍāl kar 24 gurohoñ ko muqarrar kiyā gayā. Har guroh ke bārah bārah ādmī the. Yoñ zail ke ādmiyoñ ke gurohoñ ne tashkīl pāi:

1. Āsaf ke ḵhāndān kā Yūsuf,
2. Jidaliyāh,
- ¹⁰ 3. Zakkūr,
- ¹¹ 4. Zarī,
- ¹² 5. Nataniyāh,
- ¹³ 6. Buqqiyāh,
- ¹⁴ 7. Yasarelāh,
- ¹⁵ 8. Yasāyāh,
- ¹⁶ 9. Mattaniyāh,
- ¹⁷ 10. Simāi,
- ¹⁸ 11. Azarel,
- ¹⁹ 12. Hasbiyāh,
- ²⁰ 13. Sūbāel,
- ²¹ 14. Mattitiyāh,
- ²² 15. Yarīmot,
- ²³ 16. Hananiyāh,
- ²⁴ 17. Yasbiqāshā,
- ²⁵ 18. Hanānī,
- ²⁶ 19. Mallūtī,
- ²⁷ 20. Iliyātā,
- ²⁸ 21. Hautīr,
- ²⁹ 22. Jiddāltī,
- ³⁰ 23. Mahāziyot,
- ³¹ 24. Rūmamti-azar.

Har guroh meñ rāhnumā ke beṭe aur kuchh rishtedār shāmil the.

26

Rab ke Ghar ke Darbān

¹ Rab ke ghar ke sahan ke darwāzoñ par pahrādārī karne ke guroh bhī muqarrar kie gae. Un meñ zail ke ādmī shāmil the:

Qorah ke k̄hāndān kā fard Masalamiyāh bin Qore jo Āsaf kī aulād meñ se thā.

² Masalamiyāh ke sāt beṭe baṛe se le kar chhoṭe tak Zakariyāh, Yadiyael, Zabadiyāh, Yat-niyel,

³ Ailām, Yūhanān aur Ilihuainī the.

⁴⁻⁵ Obed-adom bhī darbān thā. Allāh ne use barkat de kar āṭh beṭe die the. Baṛe se le kar chhoṭe tak un ke nām Samāyāh, Yahūzabad, Yuāk̄h, Sakār, Nataniyel, Ammiyel, Ishkār aur Fa'ūllatī the.

⁶ Samāyāh bin Obed-adom ke beṭe k̄hāndānī sarbarāh the, kyoñki wuh kāfī asar-o-rasūkh rakhte the.

⁷ Un ke nām utnī, rafāel, Obed aur Ilzabad the. Samāyāh ke rishtedār Ilihū aur Samakiyāh bhī guroh meñ shāmil the, kyoñki wuh bhī k̄hās haisiyat rakhte the.

⁸ Obed-adom se nikle yih tamām ādmī lāyq the. Wuh apne beṭoñ aur rishtedāroñ samet kul 62 afrād the aur sab mahārat se apnī k̄hidmat saranjām dete the.

⁹ Masalamiyāh ke beṭe aur rishtedār kul 18 ādmī the. Sab lāyq the.

¹⁰ Mirārī ke k̄hāndān kā fard Hūsā ke chār beṭe Simrī, K̄hilqiyāh, Tabaliyāh aur Zakariyāh the. Hūsā ne Simrī ko k̄hidmat ke guroh kā sarbarāh banā diyā thā agarche wuh pahlauṭhā nahīn thā.

¹¹ Dūsre beṭe baṛe se le kar chhoṭe tak Ḳhilqiyāh, Tabaliyāh aur Zakariyāh the. Hūsā ke kul 13 beṭe aur rishtedār the.

¹² Darbānoṅ ke in gurohoṅ meṅ ḳhāndānī sarparast aur tamām ādmī shāmīl the. Bāqī Lāwiyoṅ kī tarah yih bhī Rab ke ghar meṅ apnī ḳhidmat saranjām dete the.

¹³ Qurā-andāzī se muḳarrar kiyā gayā ki kaun-sā guroh sahan ke kis darwāze kī pahrādārī kare. Is silsile meṅ baṛe aur chhoṭe ḳhāndānoṅ meṅ imtiyāz na kiyā gayā.

¹⁴ Yoṅ jab qurā ḍālā gayā to Masalamiyāh ke ḳhāndān kā nām Mashriqī Darwāze kī pahrādārī karne ke lie niklā. Zakariyāh bin Masalamiyāh ke ḳhāndān kā nām Shimālī Darwāze kī pahrādārī karne ke lie niklā. Zakariyāh apne dānā mashwaroṅ ke lie mashhūr thā.

¹⁵ Jab qurā Junūbī Darwāze kī pahrādārī ke lie ḍālā gayā to Obed-adom kā nām niklā. Us ke beṭoṅ ko godām kī pahrādārī karne kī zimmedārī dī gāī.

¹⁶ Jab Maḡhribī Darwāze aur Salakat Darwāze ke lie qurā ḍālā gayā to Suffīm aur Hūsā ke nām nikle. Salakat Darwāzā chaṛhne wāle rāste par hai.

Pahrādārī kī ḳhidmat yoṅ bāntī gāī:

¹⁷ Rozānā Mashriqī Darwāze par chhih Lāwī pahrā dete the, Shimālī aur Junūbī Darwāzoṅ par chār chār afrād aur godām par do.

¹⁸ Rab ke ghar ke sahan ke Maḡhribī Darwāze par chhih Lāwī pahrā dete the, chār rāste par aur do sahan meṅ.

19 Yih sab darbānoñ ke guroh the. Sab Qorah aur Mirārī ke ḵhāndānoñ kī aulād the.

Ḵhidmat ke lie Lāwiyōñ ke Mazīd Guroh

20 Dūsre kuchh Lāwī Allāh ke ghar ke ḵhazānoñ aur Rab ke lie maḵsūs kī gaī chīzeñ sañbhālte the.

21-22 Do bhāī Zaitām aur Yoel Rab ke ghar ke ḵhazānoñ kī pahrādārī karte the. Wuh Yihiyel ke ḵhāndān ke sarparast the aur yoñ Lādān Jairsonī kī aulād the.

23 Amrām, Izhār, Habrūn aur Uzziyel ke ḵhāndānoñ kī yih zimmedāriyāñ thīñ:

24 Sabuel bin Jairsom bin Mūsā ḵhazānoñ kā nigarān thā.

25 Jairsom ke bhāī Iliyazar kā beṭā Rahabiyāh thā. Rahabiyāh kā beṭā Yasāyāh, Yasāyāh kā beṭā Yūrām, Yūrām kā beṭā Zikrī aur Zikrī kā beṭā Salūmīt thā.

26 Salūmīt apne bhāiyōñ ke sāth un muḡad-das chīzoñ ko sañbhāltā thā jo Dāūd Bādshāh, ḵhāndānī sarparastoñ, hazār hazār aur sau sau faujiyōñ par muḡarrar afsaroñ aur dūsre ālā afsaroñ ne Rab ke lie maḵsūs kī thīñ.

27 Yih chīzeñ jangoñ meñ lūṭe hue māl meñ se le kar Rab ke ghar ko mazbūt karne ke lie maḵsūs kī gaī thīñ.

28 In meñ wuh sāmān bhī shāmīl thā jo Samuel Ḡhaibbīn, Sāul bin Qīs, Abinair bin Nair aur Yoāb bin Zarūyāh ne maḡdis ke lie maḵsūs kiyā thā. Salūmīt aur us ke bhāī in tamām chīzoñ ko sañbhālte the.

29 Izhār ke ḵhāndān ke afrād yānī kananiyāh aur us ke beṭoñ ko Rab ke ghar se bāhar kī

zimmedāriyān dī gaīn. Unheñ nigarānoñ aur qāziyoñ kī haisiyat se Isrāil par muqarrar kiyā gayā.

³⁰ Habrūn ke khāndān ke afrād yānī Hasbiyāh aur us ke bhāiyoñ ko Dariyā-e-Yardan ke maḡhrib ke ilāqe ko sañbhālne kī zimmedārī dī gaī. Wahān wuh Rab ke ghar se mutālliḡ kāmōñ ke alāwā bādshāh kī khidmat bhī saranjām dete the. In lāyḡ ādmiyoñ kī kul tādād 1,700 thī.

³¹ Dāūd Bādshāh kī hukūmat ke 40weñ sāl meñ nasabnāme kī tahqīḡ kī gaī tāki Habrūn ke khāndān ke bāre meñ mālūmāt hāsīl ho jāeñ. Patā chalā ki us ke kaī lāyḡ rukn Jiliyād ke ilāqe ke shahr Yāzer meñ ābād haiñ. Yariyāh un kā sarparast thā.

³² Dāūd Bādshāh ne use Rūbin, Jad aur Manassī ke mashriḡī ilāqe ko sañbhālne kī zimmedārī dī. Yariyāh kī is khidmat meñ us ke khāndān ke mazīd 2,700 afrād bhī shāmil the. Sab lāyḡ aur apne apne khāndānoñ ke sarparast the. Us ilāqe meñ wuh Rab ke ghar se mutālliḡ kāmōñ ke alāwā bādshāh kī khidmat bhī saranjām dete the.

27

Fauj ke Guroh

¹ Darj-e-zail un khāndānī sarparastoñ, hazār hazār aur sau sau faujiyoñ par muqarrar afsaroñ aur sarkārī afsaroñ kī fahrist hai jo bādshāh ke mulāzim the.

Fauj 12 gurohoñ par mushtamil thī, aur har guroh ke 24,000 afrād the. Har guroh kī ḡyūṭī sāl meñ ek māh ke lie lagṭī thī.

² Jo afsar in gurohoñ par muqarrar the wuh yih the:

Pahlā mäh: Yasūbiyām bin Zabdiyel.

³ Wuh Fāras ke qhāndān kā thā aur us guroh par muqarrar thā jis kī dyūṭī pahle mahīne meñ hotī thī.

⁴ Dūsra mäh: Dodī Aq̄hūhī. Us ke guroh ke ālā afsar kā nām Miqlot thā.

⁵ Tīsrā mäh: Yahoyadā Imām kā beṭā Bināyāh.

⁶ Yih Dāūd ke behtarīn daste banām 'Tīs' par muqarrar thā aur q̄hud zabardast faujī thā. Us ke guroh kā ālā afsar us kā beṭā ammīzabad thā.

⁷ Chauthā mäh: Yoāb kā bhāī Asāhel. Us kī maut ke bād Asāhel kā beṭā Zabadiyāh us kī jagah muqarrar huā.

⁸ Pāñchwān mäh: Samhūt Izrāq̄hī.

⁹ Chhaṭā mäh: Īrā bin Aqqīs Taqūī.

¹⁰ Sātwhān mäh: Q̄halis Falūnī Ifrāīmī.

¹¹ Āṭhwān mäh: Zārah ke qhāndān kā Sibbaki Hūsātī.

¹² Nawān mäh: Binyamīn ke qabile kā Abiyazar Anatotī.

¹³ Daswān mäh: Zārah ke qhāndān kā Mahrī Natūfātī.

¹⁴ Gyārhwān mäh: Ifrāīm ke qabile kā Bināyāh Fir'ātonī.

¹⁵ Bārhwān mäh: Ghutniyel ke qhāndān kā Q̄haldī Natūfātī.

Qabīloñ ke Sarparast

¹⁶ Zail ke ādmī Isrāīlī qabīloñ ke sarparast the: Rūbin kā qabīlā: Iliyazar bin Zikrī.

Shamāūn kā qabīlā: Safatiyāh bin Mākā.

17 Lāwī kā qabilā: Hasbiyāh bin Qamuel.
Hārūn ke ḵhāndān kā sarparast Sadoq thā.

18 Yahūdāh kā qabilā: Dāūd kā bhāi Ilhū.
Ishkār kā qabilā: Umrī bin Mikāel.

19 Zabūlūn kā qabilā: Ismāyāh bin Abadiyāh.
Naftālī kā qabilā: Yarimot bin Azriyel.

20 Ifrāim kā qabilā: Hosea bin Azaziyāh.

Maḡhribī Manassī kā qabilā: Yoel bin Fidāyāh.

21 Mashriqī Manassī kā qabilā jo Jiliyād meñ
thā: Yiddū bin Zakariyāh.

Binyamīn kā qabilā: Yāsiyel bin Abinair.

22 Dān kā qabilā: Azarel bin Yarohām.

Yih bārah log Isrāīlī qabilōñ ke sarbarāh the.

23 Jitne Isrāīlī mardoñ kī umr 20 sāl yā is se
kam thī unheñ Dāūd ne shumār nahīn kiyā,
kyoñki Rab ne us se wādā kiyā thā ki main Is-
rāīliyoñ ko āsmān par ke sitāroñ jaisā beshumār
banā dūngā.

24 Niz, Yoāb bin Zarūyāh ne mardumshumārī
ko shurū to kiyā lekin use iḵhtitām tak nahīn
pahuñchāyā thā, kyoñki Allāh kā ḡhazab mar-
dumshumārī ke bāis Isrāīl par nāzil huā thā.
Natīje meñ Dāūd Bādshāh kī tārīkhī kitāb meñ
Isrāīliyoñ kī kul tādād kabhī nahīn darj huī.

Shāhī Milkiyat ke Inchārj

25 Azmāwat bin Adiyel Yarūshalam ke shāhī
godāmoñ kā inchārj thā.

Jo godām dehī ilāqe, bāqī shahroñ, gānwoñ
aur qiloñ meñ the un ko Yūnatan bin Uzziyāh
sañbhāltā thā.

26 Azrī bin Kalūb shāhī zamīnoñ kī kāshtkāri
karne wāloñ par muqarrar thā.

²⁷ Simāi Rāmātī angūr ke bāghoñ kī nigarānī kartā jabki Zabdī Shīfmī in bāghoñ kī mai ke godāmoñ kā inchārj thā.

²⁸ Bāl-hanān Jadīrī zaitūn aur anjīr-tūt ke un bāghoñ par muqarrar thā jo maḡhrib ke nashebī pahārī ilāqe meñ the. Yuās zaitūn ke tel ke godāmoñ kī nigarānī kartā thā.

²⁹ Shārūn ke maidān meñ charne wāle gāy-bail Sitrī Shārūnī ke zer-e-nigarānī the jabki Sāfat bin Adlī wādiyoñ meñ charne wāle gāy-bailoñ ko sañbhāltā thā.

³⁰ Obil Ismāīlī ūñtoñ par muqarrar thā, Yahadiyāh Marūnotī gadhiyoñ par

³¹ aur Yāzīz Hājirī bheṛ-bakriyoñ par.
Yih sab shāhī milkiyat ke nigarān the.

Bādshāh ke Qarībī Mushīr

³² Dāūd kā samajhdār aur ālim chachā Yūnatan bādshāh kā mushīr thā. Yihiyel bin Hakmūnī bādshāh ke beṭoñ kī tarbiyat ke lie zimmedār thā.

³³ Aḡhītufal Dāūd kā mushīr jabki Hūsī Arkī Dāūd kā dost thā.

³⁴ Aḡhītufal ke bād Yahoyadā bin Bināyāh aur Abiyātar bādshāh ke mushīr ban gae. Yoāb shāhī fauj kā kamānḡar thā.

28

Isrāīl ke Buzurgoñ ke sāmne Dāūd kī Taqrīr

¹ Dāūd ne Isrāīl ke tamām buzurgoñ ko Yarūshalam bulāyā. In meñ qabīloñ ke sarparast, faujī ḡiwīzhanōñ par muqarrar afsar, hazār hazār aur sau sau faujiyoñ par muqarrar

afsar, shāhī milkiyat aur rewarōn ke inchārj, bādshāh ke beṭon kī tarbiyat karne wāle afsar, darbārī, mulk ke sūrmā aur bāqī tamām sāhib-e-haisiyat shāmil the.

² Dāūd Bādshāh un ke sāmne khare ho kar un se muḵhātib huā,

“Mere bhāiyo aur merī qaum, merī bāt par dhyān deñ! Kāfī der se main ek aisā makān tāmīr karnā chāhtā thā jis meñ Rab ke ahd kā sandūq mustaqil taur par rakhā jā sake. Āḳhir yih to hamāre Ḳhudā kī chaukī hai. Is maqsad se main taiyāriyāñ karne lagā.

³ Lekin phir Allāh mujh se hamkalām huā, ‘Mere nām ke lie makān banānā terā kām nahīñ hai, kyonki tū ne jangjū hote hue bahut ḳhūn bahāyā hai.’

⁴ Rab Isrāīl ke Ḳhudā ne mere pūre ḳhāndān meñ se mujhe chun kar hameshā ke lie Isrāīl kā bādshāh banā diyā, kyonki us kī marzī thī ki Yahūdāh kā qabilā hukūmat kare. Yahūdāh ke ḳhāndānoñ meñ se us ne mere bāp ke ḳhāndān ko chun liyā, aur isī ḳhāndān meñ se us ne mujhe pasand karke pūre Isrāīl kā bādshāh banā diyā.

⁵ Rab ne mujhe bahut beṭe atā kie haiñ. Un meñ se us ne muqarrar kiyā ki Sulemān mere bād taḳht par baiṭh kar Rab kī ummat par hukūmat kare.

⁶ Rab ne mujhe batāyā, ‘Terā beṭā Sulemān hī merā ghar aur us ke sahan tāmīr karegā. Kyonki main ne use chun kar farmāyā hai ki wuh merā beṭā hogā aur main us kā bāp hūngā.

⁷ Agar wuh āj kī tarah āindā bhī mere ahkām aur hidāyāt par amal kartā rahe to main us kī

bādshāhī abad tak qāym rakhūngā.’

⁸ Ab merī hidāyat par dhyān deñ, pūrā Isrāīl yānī Rab kī jamāt aur hamārā Ḳhudā is ke gawāh haiñ. Rab apne Ḳhudā ke tamām ahkām ke tābe raheñ! Phir āindā bhī yih achchhā mulk āp kī milkiyat aur hameshā tak āp kī aulād kī maurūsī zamīn rahegā.

⁹ Ai Sulemān mere beṭe, apne bāp ke Ḳhudā ko taslīm karke pūre dil-o-jān aur ḳhushī se us kī ḳhidmat kareñ. Kyonki Rab tamām dilon kī tahqīq kar letā hai, aur wuh hamāre ḳhayālon ke tamām mansūbon se wāqif hai. Us ke tālib raheñ to āp use pā leñge. Lekin agar āp use tark kareñ to wuh āp ko hameshā ke lie radd kar degā.

¹⁰ Yād rahe, Rab ne āp ko is lie chun liyā hai ki āp us ke lie muqaddas ghar tāmīr kareñ. Mazbūt rah kar is kām meñ lage raheñ!”

Rab ke Ghar kā Naqshā

¹¹ Phir Dāūd ne apne beṭe Sulemān ko Rab ke ghar kā naqshā de diyā jis meñ tamām tafsīlāt darj thīn yānī us ke barāmde, ḳhazānon ke kamre, bālākhāne, andarūnī kamre, wuh Muqaddastarīn Kamrā jis meñ ahd ke sandūq ko us ke kaffāre ke ḍhakne samet rakhnā thā,

¹² Rab ke ghar ke sahan, us ke irdgird ke kamre aur wuh kamre jin meñ Rab ke lie maḳhsūs kie gae sāmān ko mahfūz rakhnā thā.

Dāūd ne Rūh kī hidāyat se yih pūrā naqshā taiyār kiyā thā.

¹³ Us ne Rab ke ghar kī ḳhidmat ke lie darkār imāmon aur Lāwiyon ke gurohon ko bhī muqarrar kiyā, aur sāth sāth Rab ke ghar meñ bāqī

tamām zimmedāriyān bhī. Is ke alāwā us ne Rab ke ghar kī k̄hidmat ke lie darkār tamām sāmān kī fahrist bhī taiyār kī thī.

14 Us ne muqarrar kiyā ki muḳhtalif chīzoñ ke lie kitnā sonā aur kitnī chāndī istemāl karnī hai. In meñ zail kī chīzeñ shāmil thīñ:

15 sone aur chāndī ke charāghdān aur un ke charāgh (muḳhtalif charāghdānoñ ke wazn farq the, kyonki har ek kā wazn us ke maqsad par munhasir thā),

16 sone kī wuh mezeñ jin par Rab ke lie maḳhsūs roṭiyān rakhnī thīñ, chāndī kī mezeñ,

17 k̄hālis sone ke kāñṭe, chhirkāw ke kaṭore aur surāhī, sone-chāndī ke pyāle

18 aur baḳhūr jalāne kī qurbāngāh par mandhā huā k̄hālis sonā. Dāūd ne Rab ke rath kā naqshā bhī Sulemān ke hawāle kar diyā, yānī un karūbī farishtoñ kā naqshā jo apne paroñ ko phailā kar Rab ke ahd ke sandūq ko ḍhānp dete haiñ.

19 Dāūd ne kahā, “Main ne yih tamām tafsīlāt waise hī qalamband kar dī haiñ jaise Rab ne mujhe hikmat aur samajh atā kī hai.”

20 Phir wuh apne beṭe Sulemān se muḳhātib huā, “Mazbūt aur diler hoñ! Dareñ mat aur himmat mat hārnā, kyonki Rab K̄hudā merā K̄hudā āp ke sāth hai. Na wuh āp ko chhoregā, na tark karegā balki Rab ke ghar kī takmīl tak āp kī madad kartā rahegā.

21 K̄hidmat ke lie muqarrar imāmoñ aur Lāwiyōñ ke guroh bhī āp kā sahārā ban kar Rab ke ghar meñ apnī k̄hidmat saranjām denge. Tāmīr ke lie jitne bhī māhir kārigaroñ kī zarūrat

hai wuh ḵhidmat ke lie taiyār ḵhaṛe haiñ. Buzurgoñ se le kar ām logoñ tak sab āp kī har hidāyat kī tāmīl karne ke lie musta'id haiñ.”

29

Rab ke Ghar kī Tāmīr ke lie Nazarāne

¹ Phir Dāūd dubārā pūrī jamāt se muḵhātib huā, “Allāh ne mere beṭe Sulemān ko chun kar muḡarrar kiyā hai ki wuh aglā bādshāh bane. Lekin wuh abhī jawān aur nātajrabākār hai, aur yih tāmīrī kām bahut wasī hai. Use to yih mahal insān ke lie nahīn banānā hai balki Rab hamāre Ḳhudā ke lie.

² Maiñ pūrī jāñfishānī se apne Ḳhudā ke ghar kī tāmīr ke lie sāmān jamā kar chukā hūñ. Is meñ sonā-chāñdī, pītal, lohā, lakaṛī, aqīq-e-ahmar, * muḵhtalif jaṛe hue jawāhar aur pachchikārī ke muḵhtalif patthar baṛī miqdār meñ shāmīl haiñ.

³ Aur chūñki mujh meñ apne Ḳhudā kā ghar banāne ke lie bojh hai is lie maiñ ne in chīzoñ ke alāwā apne zātī ḵhazānoñ se bhī sonā aur chāñdī dī hai

⁴ yāñī taqṛīban 1,00,000 kilogrām ḵhālis sonā aur 2,35,000 kilogrām ḵhālis chāñdī. Maiñ chāhtā hūñ ki yih kamroñ kī dīwāroñ par chaṛhāī jāe.

⁵ Kuchh kārigaroñ ke bāqī kāmoñ ke lie bhī istemāl ho saktā hai. Ab maiñ āp se pūchhtā hūñ, āj kaun merī tarah ḵhushī se Rab ke kām ke lie kuchh dene ko taiyār hai?”

* 29:2 carnelian

⁶ Yih sun kar wahān hāzir ḳhāndānī sarparastoñ, qabīloñ ke buzurgoñ, hazār hazār aur sau sau faujiyoñ par muqarrar afsaroñ aur bādshāh ke ālā sarkārī afsaroñ ne ḳhushī se kām ke lie hadiye die.

⁷ Us din Rab ke ghar ke lie taqriban 1,70,000 kilogrām sonā, sone ke 10,000 sikke, 3,40,000 kilogrām chāndī, 6,10,000 kilogrām pītal aur 34,00,000 kilogrām lohā jamā huā.

⁸ Jis ke pās jawāhar the us ne unheñ Yihiyel Jairsonī ke hawāle kar diyā jo ḳhazānchī thā aur jis ne unheñ Rab ke ghar ke ḳhazāne meñ mahfūz kar liyā.

⁹ Pūrī qaum is farāḳhdilī ko dekh kar ḳhush huī, kyonki sab ne dilī ḳhushī aur faiyāzī se apne hadiye Rab ko pesh kie. Dāūd Bādshāh bhī nihāyat ḳhush huā.

Dāūd kī Duā

¹⁰ Is ke bād Dāūd ne pūrī jamāt ke sāmne Rab kī tamjīd karke kahā,

“Ai Rab hamāre bāp Isrāīl ke Ḳhudā, azal se abad tak terī hamd ho.

¹¹ Ai Rab, azmat, qudrat, jalāl aur shān-o-shaukat tere hī haiñ, kyonki jo kuchh bhī āsmān aur zamīn meñ hai wuh terā hī hai. Ai Rab, saltanat tere hāth meñ hai, aur tū tamām chīzoñ par sarfarāz hai.

¹² Daulat aur izzat tujh se miltī hai, aur tū sab par hukmrān hai. Tere hāth meñ tāqat aur qudrat hai, aur har insān ko tū hī tāqatwar aur mazbūt banā saktā hai.

¹³ Ai hamāre Ḳhudā, yih dekh kar ham terī satāish aur tere jalālī nām kī tārīf karte haiñ.

14 Merī aur merī qaum kī kyā haisiyat hai ki ham itnī faiyāzī se yih chīzeñ de sake? Ākhir hamārī tamām milkiyat terī taraf se hai. Jo kuchh bhī ham ne tujhe de diyā wuh hameñ tere hāth se milā hai.

15 Apne bāpdādā kī tarah ham bhī tere nazdīk pardesī aur ġhairshahrī haiñ. Duniyā meñ hamārī zindagī sāye kī tarah ārizī hai, aur maut se bachne kī koī ummīd nahīn.

16 Ai Rab hamāre Ḳhudā, ham ne yih sārā tāmīrī sāmān is lie ikaṭṭhā kiyā hai ki tere muqaddas nām ke lie ghar banāyā jāe. Lekin haqīqat meñ yih sab kuchh pahle se tere hāth se hāsīl huā hai. Yih pahle se terā hī hai.

17 Ai mere Ḳhudā, maiñ jāntā hūn ki tū insān kā dil jānch letā hai, ki diyānatdārī tujhe pasand hai. Jo kuchh bhī maiñ ne diyā hai wuh maiñ ne ḳhushī se aur achchhī nīyat se diyā hai. Ab mujhe yih dekh kar ḳhushī hai ki yahān hāzir terī qaum ne bhī itnī faiyāzī se tujhe hadiye die haiñ.

18 Ai Rab hamāre bāpdādā Ibrāhīm, Is'hāq aur Isrāīl ke Ḳhudā, guzārīsh hai ki tū hameshā tak apnī qaum ke dilon meñ aisī hī tarāp qāym rakh. Atā kar ki un ke dil tere sāth liṭṭe raheñ.

19 Mere beṭe Sulemān kī bhī madad kar tāki wuh pūre dil-o-jān se tere ahkām aur hidāyāt par amal kare aur us mahal ko takmīl tak pahuñchā sake jis ke lie maiñ ne taiyāriyān kī haiñ.”

20 Phir Dāūd ne pūrī jamāt se kahā, “Āeñ, Rab apne Ḳhudā kī satāish karen!” Chunāñche sab Rab apne bāpdādā ke Ḳhudā kī tamjīd karke Rab

aur bādshāh ke sāmne muñh ke bal jhuk gae.

²¹ Agle din tamām Isrāīl ke lie bhasm hone wālī bahut-sī qurbāniyāñ un kī mai kī nazaroñ samet Rab ko pesh kī gañ. Is ke lie 1,000 jawān bailoñ, 1,000 mendhoñ aur 1,000 bher ke bachchoñ ko chaṛhāyā gayā. Sāth sāth zabah kī beshumār qurbāniyāñ bhī pesh kī gañ.

²² Us din unhoñ ne Rab ke huzūr khāte-pīte hue baṛī khushī manāī. Phir unhoñ ne dubārā is kī tasdīq kī ki Dāūd kā beṭā Sulemān hamārā bādshāh hai. Tel se use masah karke unhoñ ne use Rab ke huzūr bādshāh aur Sadoq ko imām qarār diyā.

Sulemān kī Zabardast Hukūmat

²³ Yoñ Sulemān apne bāp Dāūd kī jagah Rab ke taḡht par baiṭh gayā. Use kāmyābī hāsīl huī, aur tamām Isrāīl us ke tābe rahā.

²⁴ Tamām ālā afsar, baṛe baṛe faujī aur Dāūd ke bāqī beṭoñ ne bhī apnī tābedārī kā izhār kiyā.

²⁵ Isrāīl ke deḡhte deḡhte Rab ne Sulemān ko bahut sarfarāz kiyā. Us ne us kī saltanat ko aisī shān-o-shaukat se nawāzā jo māzī meñ Isrāīl ke kisī bhī bādshāh ko hāsīl nahīn huī thī.

Dāūd kī Wafāt

²⁶⁻²⁷ Dāūd bin Yassī kul 40 sāl tak Isrāīl kā bādshāh rahā, 7 sāl Habrūn meñ aur 33 sāl Yarūshalam meñ.

²⁸ Wuh bahut umrrasīdā aur umr, daulat aur izzat se āsūdā ho kar intaqāl kar gayā. Phir Sulemān taḡhtnashīn huā.

²⁹ Bāqī jo kuchh Dāūd kī hukūmat ke daurān huā wuh tīnoñ kitāboñ ‘Samuel Ġhaibbīn

kī Tārīkh,’ ‘Nātan Nabī kī Tārīkh’ aur ‘Jād Ġhaibbīn kī Tārīkh’ meñ darj hai.

³⁰ In meñ us kī hukūmat aur asar-o-rasūkh kī tafsīlāt bayān kī gai haiñ, nīz wuh kuchh jo us ke sāth, Isrāīl ke sāth aur gird-o-nawāh ke mamālik ke sāth huā.

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-09-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files dated 15 May 2025

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30